

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0265/2011

13.7.2011

SPRAWOZDANIE

w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie
– nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego
(2010/2206(INI))

Komisja Transportu i Turystyki

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Carlo Fidanza

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	20
OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW	26
OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII	32
OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO.....	38
OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI	44
OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI	49
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	55

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego (2010/2206(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Główne kierunki zrównoważonego rozwoju turystyki europejskiej” (COM(2003)0716),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Odnowiona polityka turystyczna UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej” (COM(2006)0134), uwzględniając komunikat Komisji:
- uwzględniając komunikat Komisji pt. Agenda dla równoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej” („Agenda 21”) (COM(2007)0621),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (COM(2010)0352);
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europa 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie statystyki europejskiej w dziedzinie turystyki (COM(2010)0117),
- uwzględniając deklarację z Madrytu „W kierunku społecznie odpowiedzialnego modelu turystyki”, przyjętą na nieoficjalnym posiedzeniu ministrów w dniu 15 kwietnia 2010 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 października 2010 r. pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (14944/10),
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów pt. „Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie: nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego” (CoR 342/2010 wersja ostateczna),
- uwzględniając zalecenie Rady z dnia 22 grudnia 1986 r.¹ dotyczące bezpieczeństwa pożarowego w istniejących hotelach (86/666/EWG),
- uwzględniając dyrektywę Rady 90/314/EWG z dnia 13 czerwca 1990 r.² w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek,

¹ Dz.U. L 384 z 31.12.1986, s. 60

² Dz.U. L 158 z 23.6.1990, s. 59.

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE¹ z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym,
 - uwzględniając dyrektywę Rady 2009/47/WE² z dnia 5 maja 2009 r. zmieniającą dyrektywę 2006/112/WE w zakresie obniżonych stawek podatku od wartości dodanej,
 - uwzględniając decyzję Komisji z dnia 9 lipca 2009 r.³ ustalającą ekologiczne kryteria przyznawania wspólnotowego oznakowania ekologicznego usługom zakwaterowania turystycznego (2009/578/WE),
 - uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 66/2010⁴ z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie oznakowania ekologicznego UE,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 września 2005 r.⁵ w sprawie nowych perspektyw i nowych wyzwania dla zrównoważonej turystyki europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 listopada 2007 r.⁶ w sprawie odnowionej polityki turystycznej UE: Ku silniejszemu partnerstwu na rzecz turystyki europejskiej,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 16 grudnia 2008 r.⁷ w sprawie aspektów rozwoju regionalnego związanych z wpływem turystyki w regionach przybrzeżnych,
 - uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2011 r.⁸ w sprawie praktycznych aspektów przeglądu unijnych instrumentów mających na celu wspieranie finansowania MŚP w kolejnym okresie programowania,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu PE,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rozwoju Regionalnego, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Kultury i Edukacji (A7-0265/2011),
- A. mając na uwadze, że sektor turystyki stanowi 10% PKB i 12% całkowitego zatrudnienia, co sprawia, że jest on a trzecim pod względem ważności typem działalności społeczno-gospodarczej UE; mając na uwadze, że sektor ten składa się w dużej mierze z mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, że jest głównym źródłem dochodów dla niektórych regionów UE, takich jak wyspy, i ma kluczową znaczenie dla rozwoju gospodarczego oraz gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności UE, jak również dla realizacji celów strategii Europa 2020,

B. mając na uwadze, że turystyka przyczynia się również do wzbogacenia życia ludzkiego,

¹ Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36

² Dz.U. L 116 z 9.5.2009, s. 18.

³ Dz.U. L 198 z 30.7.2009, s. 57.

⁴ Dz.U. L 27 z 30.1.2010, s. 1.

⁵ Dz.U. C 193E z 17.8.2006, s.325.

⁶ Dz.U. C 297E z 20.11.2008, s. 184.

⁷ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0597.

⁸ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0057.

wymiany, zdrowia, dobrobytu, kultury i spójności społecznej; mając na uwadze, że należy dlatego skoncentrować się na podejściu jakościowym,

- C. mając na uwadze, że Unia Europejska jest najpopularniejszym kierunkiem turystycznym na świecie, jeżeli chodzi o liczbę osób przyjeżdżających spoza UE, oraz że niezbędne jest wzmocnienie tej dominującej pozycji poprzez podjęcie wyzwań, które powstały z jednej strony w związku ze wzrostem globalnej konkurencji oraz ze stale zmieniającym się popytem rynkowym, a z drugiej strony w związku z koniecznością zapewnienia w większym stopniu i w trwalszy sposób zrównoważonego charakteru tej działalności,
- D. mając na uwadze, że działalność turystyczna w Europie stoi wobec licznych wyzwań, do których należy: światowy kryzys gospodarczy, konkurencja ze strony innych kierunków turystycznych poza UE, a także różnorodność oferty turystycznej, konsekwencje zmian klimatu oraz wahania sezonowe w działalności turystycznej, przemiany demograficzne w Europie, rosnący wpływ technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także liczne nieprzewidziane okoliczności, które okresowo negatywnie wpływają na sektor,
- E. mając na uwadze, że turystyka przyczynia się do promowania Europy i jej dziedzictwa kulturowego i językowego, przy jednoczesnym poszanowaniu różnorodności, oraz do zachowania wspólnych wartości i wzmocnienia poczucia tożsamości i przynależności europejskiej, a także obywatelstwa europejskiego; mając na uwadze kluczowe znaczenie rozwoju sektora turystycznego w celu umocnienia wymiaru regionalnego wewnątrz Unii Europejskiej,
- F. mając na uwadze, że różnorodność, bogactwo form i wielokulturowość Europy daje maksymalne możliwości rozwoju wszelkich form turystyki tematycznej; mając na uwadze, że rozwój i wspieranie różnorodnych form turystyki może stanowić jedyną skuteczną odpowiedź na zakłócenia, problemy i szkody, do których prowadzi model nieuregulowanej i nieurozmaiconej turystyki masowej,
- G. mając na uwadze, że wraz z Traktatem z Lizbony (artykuł 195) turystyka stała się szczególnym obszarem kompetencji Unii Europejskiej, a UE może wspierać i uzupełniać działania państw członkowskich, zachęcając do tworzenia korzystnych warunków dla rozwoju przedsiębiorstw działających w tej branży oraz wspomagając współpracę między państwami członkowskimi, z wyjątkiem harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich,
- H. mając na uwadze, że na podstawie tych nowych uprawnień niezbędne jest opracowanie europejskiej strategii o jasnych i ambitnych celach oraz w pełni zgodnej z zasadą pomocniczości,
- I. mając na uwadze, że aby nowe uprawnienia i przyszła unijna polityka w dziedzinie turystyki odniosły skutek i były widoczne, czego wymagają obywatele europejscy i odwiedzający nas turyści, potrzebna jest nie tylko strategia i plan działania, lecz również wystarczające środki finansowe w ramach programu finansowego UE na lata 2014-2020,
- J. mając na uwadze, że gospodarka regionów najbardziej oddalonych i niektórych obszarów wyspiarskich UE jest prawie całkowicie uzależniona od transportu powietrznego ze względu na oddalenie i wyspiarski charakter, w związku z czym należy przyjąć

odpowiednie środki uwzględniające uzależnienie od tego środka transportu,

1. przyjmuje z zadowoleniem przedstawioną przez Komisję strategię polityczną, która określa 21 konkretnych działań na rzecz ożywienia sektora turystycznego; uważa, że ten tekst oraz towarzyszący mu plan wdrażania stanowi konkretny punkt wyjścia dla rozwoju europejskiej polityki na rzecz turystyki konkurencyjnej, nowoczesnej, wysokiej jakości, zrównoważonej i dostępnej dla wszystkich; zachęca Komisję – zważywszy na plan wdrożenia – do określenia jak najszybciej konkretnych terminów realizacji wszystkich działań i celów; wzywa państwa członkowskie do podjęcia współpracy poprzez przekazanie programów w odniesieniu do wszystkich działań zgodnie z właściwymi organami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi; wzywa Komisję do skoncentrowania się na działaniach priorytetowych, które są innowacyjne i są źródłem europejskiej wartości dodanej;
2. uważa, że podstawą europejskiej strategii na rzecz turystyki powinien być, z jednej strony, zestaw konkretnych środków dotyczących wyłącznie sektora turystyki i, z drugiej strony – ze względu na międzysektorowy charakter turystyki – koordynacja z innymi powiązаныmi sektorami, tak aby doprowadzić do realizacji systemu rzeczywiście sprzyjającemu turystyce; uważa ponadto, że konieczna jest szczegółowa ocena wpływu, jaki na turystykę mają środki dotyczące innych sektorów i wzywa do przyjęcia zintegrowanego podejścia z myślą o wytworzeniu synergii zarówno między różnymi politykami sektorowymi, jak i różnymi instrumentami finansowymi;
3. wyraża ubolewanie z powodu braku spójności w obrębie Komisji Europejskiej w odniesieniu do polityki turystycznej; uważa, że kluczowe znaczenie ma to, by Komisja zadbała o skoordynowane i zintegrowane podejście wśród stosownych dyrekcji generalnych;
4. podkreśla konieczność ścisłej współpracy, z jednej strony, organów europejskich, międzynarodowych, krajowych, regionalnych i lokalnych, a z drugiej strony, instytucji jako całości i innych podmiotów działających w tym sektorze, tak aby podjąć międzysektorowe wyzwania w zakresie turystyki przy jednoczesnym poszanowaniu zasady pomocniczości; przypomina, że wiele regionów i miast europejskich posiada bezpośrednio kompetencje w dziedzinie turystyki i w związku z tym odgrywają one centralną rolę we wdrażaniu projektów i konkretnych działań; ma nadzieję, również w kontekście strategii Europa 2020, na ściślejszą wzajemną współpracę regionów i miast i na ich trwałe, bezpośrednie i skuteczne zaangażowanie w rozwój nowej polityki turystycznej; wyraża przekonanie, że – w odniesieniu do tego samego okresu – szczegółowe instrumenty programowania, takie jak strategie na rzecz makroregionów mogą sprzyjać turystyce wewnątrzregionalnej i międzyregionalnej i zwiększyć atrakcyjność i widoczność europejskich regionów i miast;
5. wzywa Komisję do rozważenia wprowadzenia dwóch nowych zasad w dziedzinie turystyki: „międzyregionalności” i „komplementarności”, by zachęcać do rozwoju wspólnego planowania i współpracy w zakresie usług turystycznych na jednolitym obszarze geograficznym, np. między sąsiadującymi regionami różnych państw członkowskich lub – w konkretnej dziedzinie tematycznej – między regionami o wspólnych cechach;

Konkurencyjna, nowoczesna i wysokiej jakości turystyka

6. jest zdania, że turystyka powinna być traktowana jako integralna część europejskiej polityki przemysłowej i polityki w dziedzinie innowacji oraz po raz kolejny potwierdza, że ożywienie sektora turystyki stanowi istotny cel strategiczny na rzecz zatrudnienia w wielu państwach członkowskich; podkreśla w związku z tym znaczenie mikro- oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), które przyczyniają się zarówno do oddolnej innowacji i stabilności w tym sektorze, jak i gwarantują jakość, różnorodność i autentyczność regionów, w których mają swe korzenie; zachęca Komisję do intensywniejszego promowania tego podejścia w europejskiej ofercie turystycznej;
7. wzywa Komisję Europejską do dalszego gromadzenia informacji w zakresie dobrych praktyk w dziedzinie turystyki i ich corocznej publikacji;
8. popiera propozycję Komisji, by opracować – wraz z państwami członkowskimi, władzami lokalnymi i regionalnymi oraz krajowymi agencjami turystycznymi – znak „Europa” w celu promowania na świecie Europy jako jednolitego konceptu kierunku turystycznego; z myślą o tym wzywa Komisję do uruchomienia kampanii reklamowych we współpracy z państwami członkowskimi i właściwymi agencjami turystycznymi; podkreśla, że wszelkie inicjatywy mające na celu promocję powinny respektować i uwydatniać różnorodność terytorialną Europy, a jednocześnie nie powinny faworyzować jakichkolwiek europejskich kierunków turystycznych kosztem innych kierunków; jest także zdania, że znak „Europa” nie powinien pozbawiać różnych regionów, miast i organów lokalnych możliwości swobodnego promowania własnego wizerunku;
9. przychylnie odnosi się do inicjatywy na rzecz wprowadzenia znaku dziedzictwa europejskiego jako instrumentu waloryzacji pewnych miejscowości, które przedstawiają historię integracji europejskiej; podkreśla konieczność koordynacji tej inicjatywy z obiektami uznanymi przez UNESCO i innymi historycznymi trasami; uważa, że konieczna jest koordynacja z innymi podobnymi inicjatywami, jak nagroda federacji Europa Nostra w celu uniknięcia nakładania się na siebie działań; wzywa Komisję do wskazania państwom członkowskim, że miejsca, którym przyznawany jest znak dziedzictwa europejskiego, powinny być zawsze otwarte i dostępne, nawet jeśli wymaga to obecności minimalnej liczby personelu;
10. wzywa Komisję do opowiedzenia się za wpisaniem na listę światowego dziedzictwa popularnych tradycji pielęgnowanych w państwach członkowskich, w tym tradycji kulinarnych, w celu zachowania ich na rzecz przyszłych pokoleń i określenia europejskiej strategii promowania popularnych tradycji na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
11. zwraca się do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie oceny wpływu programu UE „Europejskie Stolicy Kultury” na turystykę oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o ewentualnej konieczności dokonania przeglądu modeli zarządzania oraz zasad finansowania i udziału instytucji i stowarzyszeń kulturalnych celem efektywnego inwestowania w trwałe i zrównoważone procesy i partnerstwa;
12. podkreśla wagę współpracy, np. za pośrednictwem partnerstw albo zawierania umów międzynarodowych dotyczących transportu lotniczego, z krajami spoza UE, zwłaszcza z sąsiednimi krajami i krajami BRIC, które stanowią wielomilionowy rynek potencjalnych

turystów; w tym kontekście podkreśla znaczenie kontynuowania działań na rzecz wyeksponowania, jakości, konkurencyjności i zróżnicowania europejskiego przemysłu turystycznego i wzywa do rozwijania wspólnej europejskiej działalności marketingowej, a także łączonych produktów turystycznych w celu przyciągnięcia turystów z tych nowych rynków źródłowych;

13. uważa, że pożądane jest, aby – w poszanowaniu praw UE i obowiązków w zakresie kontroli przekraczania jej własnych granic – instytucje europejskie i państwa członkowskie rozwinęły, w kontekście wspólnej polityki wizowej, długoterminową strategię na rzecz bardziej skoordynowanych i uproszczonych procedur wizowych, z jednoczesnym uwzględnieniem możliwości utworzenia na poziomie UE wspólnych oddziałów/centrów konsularnych w celu zapewnienia terminowego wdrażania procedur wizowych i zmniejszenia kosztów biurokratycznych; w tym celu – w ślad za utworzeniem Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) – wzywa Komisję do rozważenia możliwości rozlokowania biur delegacji UE na świecie w celu wydawania wiz turystycznych we współpracy z ambasadami państw członkowskich, a także do zbadania dodatkowych sposobów uproszczenia procedur związanych z wydawaniem wiz turystycznych, jak „grupowe wize turystyczne” dla grup zorganizowanych i ułatwiony wstęp dla podróżujących w celach służbowych;
14. w obliczu różnych nagłych sytuacji, które niosą ze sobą ryzyko dla turysty przebywającego za granicą, zwraca się do państw członkowskich o rozważenie – w ścisłej współpracy z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) – możliwości skodyfikowania jednolitej procedury wydawania powiadomień o „odradzanej podróży” i utworzenia jednolitego europejskiego kodu dotyczącego powagi sytuacji warunkującej odradzanie podróży, a także zwraca się o rozważenie przyznania operatorom – w przypadku sprawdzenia się najgorszych scenariuszy – prawa do ubiegania się o pomoc wspólnotową, w granicach dostępności funduszy europejskich;
15. wzywa Komisję do wyciągnięcia wniosków z ostatnich sytuacji nadzwyczajnych, jak wybuch wulkanu, i do opracowania konkretnych scenariuszy w odniesieniu do zarządzania kryzysowego UE, tak by koordynacja i jednolite działanie we wszystkich państwach członkowskich w odniesieniu do informacji i podejmowanych środków stały się regułą;
16. podkreśla konieczność wspierania innowacji i rozwoju technologicznego mikroprzedsiębiorstw i MŚP w celu bardziej skutecznego wprowadzania do obrotu produktów i w celu promowania kierunków turystycznych; wzywa Komisję do utworzenia platformy „TIK i turystyka”, poprzez uruchomienie do końca 2011 r. specjalnego projektu pilotażowego mającego na celu wzmocnienie udziału mikroprzedsiębiorstw i MŚP w „Digital Supply Chain”, przy wykorzystaniu doświadczeń z innych sektorów, takich jak przemysł tekstylny, transport i logistyka oraz przemysł samochodowy; wzywa do podjęcia inicjatyw mających na celu promowanie handlu elektronicznego i usunięcie przeszkód, które nadal utrudniają jego rozwój w ramach rynku wewnętrznego; wzywa także państwa członkowskie do opracowania szybkiego dostępu do internetu na terenie całego terytorium w celu umożliwienia rozwoju zaawansowanych usług i tworzenia interoperacyjności między podmiotami gospodarczymi;

17. domaga się promowania i wspierania ducha przedsiębiorczości w sektorze, zwracając szczególną uwagę na kobiety i młodzież, oraz ułatwienia MŚP i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek dostępu do finansowania, a w szczególności do mikrokredytów;
18. wzywa Komisję Europejską do promowania specjalnego inkubatora innowacyjności na rzecz przedsiębiorstw działających w sektorze turystycznym;
19. uważa, że na zrównoważony rozwój sektora turystyki bardzo korzystnie wpłynie bardziej skoordynowane podejście w zakresie badań naukowych i rozwoju oraz promowanie innowacyjnych produktów i usług; podkreśla, że rozwój branży turystycznej jest bezpośrednio związany z promowaniem efektywności energetycznej i technologii odnawialnych;
20. zwraca się do Komisji o utworzenie wirtualnego obserwatorium turystyki, pozostającego w kontakcie nie tylko z instytutami badawczymi, lecz również z przedsiębiorstwami i władzami publicznymi, aby wspierać badania rynku, stosując systemy konkurencyjnej inteligencji, dostarczać przedsiębiorstwom i organom administracji publicznej prospekcyjnych informacji o zmianach podaży i popytu oraz ułatwiać przedsiębiorstwom i sektorowi publicznemu zajmowanie lepszych strategicznych pozycji;
21. zwraca się do Komisji o rozważenie, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i z krajowymi podmiotami w odnośnym sektorze, jakie innowacyjne działania mogą zostać podjęte w celu promocji ad hoc europejskich pakietów wakacyjnych w czasie istotnych historycznych, kulturalnych i sportowych wydarzeń, które odbędą się w najbliższych latach w niektórych państwach członkowskich, takich jak Igrzyska Olimpijskie, Wystawa Światowa i inne, z myślą o promowaniu Europy jako kierunku turystycznego z uwzględnieniem jej bogatej różnorodności; uważa, że różnego rodzaju wydarzenia na skalę europejską i międzynarodową powinny być promowane w połączeniu z istniejącą lokalną ofertą turystyczną;
22. uważa, że niezbędne jest rozwinięcie potencjału portalu www.visiteurope.com, promowanego przez Europejską Komisję Podróży (ETC), w celu zmaksymalizowania jego użyteczności i pełnej dostępności (zamieszczanie tekstów we wszystkich językach urzędowych UE i w głównych językach krajów spoza UE, ze szczególnym uwzględnieniem krajów BRIC, stosowanie formatów dostępnych dla osób niedowidzących, a także informacji w języku migowym dla osób niesłyszących i wykorzystanie wszelkich rozwiązań technologicznych) oraz w celu uczynienia go prawdziwą europejską platformą turystyki, oferującą łatwy dostęp do krajowych, regionalnych i lokalnych portali turystycznych poszczególnych państw członkowskich; ponadto uważa, portal powinien zwiększyć widoczność europejskiego znaku jakości w turystyce, najlepszych rozwiązań i inicjatyw takich jak Calypso, NECSTouR i EDEN oraz że powinien informować turystów o przysługujących im w różnych okolicznościach prawach;
23. zwraca się do Komisji o rozważenie wraz z państwami członkowskimi możliwości utworzenia „Europejskiej Karty Turystycznej” w celu zachęcania do regularnych podróży turystów zwiedzających Europę, pochodzących zarówno z państw członkowskich, jak i spoza UE, za pośrednictwem oferty informacyjnej zawierającej prawa turysty, obniżki cen

i ukierunkowane usługi;

24. uważa, że Unia Europejska opiera się na różnorodności kulturowej i językowej oraz że w związku z tym istotne jest, by ułatwiać dostęp do obiektów turystycznych poprzez udostępnianie odwiedzającym odpowiednich narzędzi ułatwiających ich wizytę i przyczyniających się do zrozumienia charakterystyki odwiedzanych obiektów – narzędzi takich, jak audioprzewodniki lub opisowe broszury, które zawierają wyjaśnienia w co najmniej dwóch językach urzędowych Unii Europejskiej, zwłaszcza w przypadku gdy zwiedzane obiekty korzystają z funduszy strukturalnych;
25. zwraca się do Komisji, aby – we współpracy z podmiotami z sektora turystyki – oceniła wykonalność europejskiego znaku jakości w turystyce, poprzez określenie wspólnych podstawowych kryteriów jakościowych; uważa, że towarzyszyć temu musi koordynacja najlepszych doświadczeń już zdobytych przez różne państwa członkowskie i przez stowarzyszenia w tym sektorze, w celu utworzenia „znaku-parasola”, uzupełniającego w stosunku do znaków krajowych i uznawanego na zasadzie dobrowolności;
26. utrzymuje, że należy wystrzegać się mnożenia znaków i należy ograniczyć ich liczbę, tak aby uniknąć ryzyka braku jasności dla konsumentów oraz nadmiernego obciążenia przedsiębiorstw, a także aby doprowadzić do większej rozpoznawalności znaków; wzywa Komisję od oceny istniejących znaków pod względem ich wiarygodności, przejrzystości i kontroli zgodności; ponadto wzywa Komisję, państwa członkowskie i zainteresowane strony do promowania istniejących instrumentów i najlepszych praktyk, a także do przeprowadzenia oceny w perspektywie długoterminowej możliwości stopniowego połączenia w ramach jednego znaku „europejskiego znaku jakości” i ekologicznego oznakowania przyznawanego usługom hotelarskim, przyjmując trwałość jako podstawowe kryterium jakości;
27. zwraca się do Komisji, by stała się rzeczniczką konkretnej inicjatywy zmierzającej do stopniowej harmonizacji systemów klasyfikacji ośrodków (hotele, schronisk turystycznych, pokojów gościnnych itd.) poprzez określenie wspólnych minimalnych kryteriów, poczynając od pozytywnych doświadczeń zgromadzonych przez stowarzyszenia działające w tej dziedzinie oraz przedstawicieli tego sektora (np. stowarzyszenie Hotelstars Union); jest zdania, że taka stopniowa harmonizacja może wzmocnić zarówno wyeksponowanie Europy jako kierunku turystycznego, jak i rozwinąć ofertę informacyjną przeznaczoną dla turystów; wzywa europejski przemysł noclegowy do:
 - dołożenia starań na rzecz stopniowej harmonizacji klasyfikacji hoteli, przy uwzględnieniu kryteriów dostępności;
 - okresowego informowania instytucji o poczynionych postępach i współpracy z instytucjami;
28. podkreśla, jak ważne jest poświęcenie uwagi zagadnieniu bezpieczeństwa w różnego rodzaju typach zakwaterowania, odwołując się w szczególności do przepisów przeciwpożarowych i środków bezpieczeństwa dotyczących tlenu węgla; w związku z tym uważa, że należy wprowadzić środki zachęcające do przystąpienia do MBS (Management, Building and System) bez uszczerbku dla obowiązujących krajowych regulacji zgodnie z zaleceniami Rady z 1986 r. lub w przypadku niedostatecznej samoregulacji przyjąć alternatywne środki regulacyjne; podkreśla ponadto istotne znaczenie prowadzenia

szkoleń dla personelu hotelowego w zakresie planów awaryjnych i zarządzania bezpieczeństwem, a także podkreśla konieczność systematycznego gromadzenia danych dotyczących bezpieczeństwa zakwaterowania; podkreśla, jak istotne jest, aby zawsze mieć na względzie potrzeby osób niepełnosprawnych i osób o ograniczonej sprawności ruchowej, także pod względem szkoleń uświadamiających kwestie z zakresu ochrony przeciwpożarowej i bezpieczeństwa pobytu osób niepełnosprawnych;

29. uważa, że pożądane jest, by Komisja, we współpracy z przemysłem turystycznym i partnerami społecznymi, przygotowała mapę posiadanych obecnie umiejętności zawodowych (Tourism Skill Competence Framework), która będzie punktem wyjścia dla praktycznych działań mających na celu odpowiedź na popyt i podaż na rynku pracy w sektorze turystycznym w Europie;
30. zwraca się do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi, promowała mobilność i doprowadziła do waloryzacji i promocji uczenia się przez całe życie, systemów kształcenia zawodowego i uniwersyteckiego oraz praktyk zawodowych w sektorze turystyki, a także by prowadziła ścisłą współpracę ze środowiskiem badawczym i biznesowym i podkreślała konieczność wspierania inwestycji w turystyce w ramach 8. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju; uważa, że programy wspólnotowe takie jak „Erasmus dla młodych przedsiębiorców” i „Leonardo da Vinci” są wyjątkową okazją do zdobycia kwalifikacji zawodowych i umiejętności szkoleniowych i zwiększenia możliwości zawodowych i powinny więc być kontynuowane i promowane, z uwzględnieniem możliwości dokonania przeglądu tych programów, tak aby dostarczały uczestnikom wiedzy na temat najlepszych rozwiązań dotyczących m.in. obsługi klienta, dostępności i zrównoważonego rozwoju;
31. wzywa Komisję do bardziej konkretnego monitorowania wdrażania dyrektywy usługowej w państwach członkowskich w odniesieniu do sektora turystycznego;
32. zwraca się o szersze wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie kwalifikacji zawodowych w sektorze turystyki, w sposób umożliwiający osobom, które już pracują w tym sektorze, jak i tym, które zamierzą podjąć w nim pracę, znalezienie lepszych warunków zatrudnienia oraz promujący tym samym mobilność pracowników tego sektora; uważa, że może przyczynić się to z jednej strony do rozwiązania problemów dotyczących sezonowości zatrudnienia w tym sektorze, a z drugiej strony problemu pracy nielegalnej;
33. wskazuje na ścisłe powiązanie między turystyką a transportem i zwraca się do Komisji i do państw członkowskich o nieszczerdzenie wysiłków na rzecz modernizacji krajowej, regionalnej i transgranicznej infrastruktury różnych środków transportu, skupiając się szczególnie na postępach w zakresie terminowego wdrażania projektów dotyczących transeuropejskich sieci transportowych oraz na realizacji jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej z myślą o skuteczniejszym zarządzaniu ruchem lotniczym; uważa, że istotne jest zachęcanie do współmodalności i podejmowania odpowiednich kroków w zakresie zarządzania ruchem turystycznym, a w szczególności wzrostem sezonowym i różnymi sytuacjami kryzysowymi;
34. wzywa Komisję do zachęcania do korzystania z bardziej zrównoważonych środków

transportu, na przykład kombinacji transportu publicznego, pociągów, rowerów i ruchu pieszego; wzywa Komisję między innymi do ułatwiania i wspierania, także w kontekście transeuropejskich sieci transportowych, rozwijania połączeń z wyspami, obszarami wiejskimi i górskimi, regionami najbardziej oddalonymi oraz, ogólniej, z miejscami trudno dostępnymi;

35. podkreśla potrzebę promowania zintegrowanych systemów elektronicznej sprzedaży biletów na poszczególne środki transportu, zachęcając w ten sposób do intermodalności systemu, ułatwiając podróże międzynarodowe między państwami członkowskimi, gwarantując swobodę przepływu i usuwając przeszkody w realizacji wspólnego rynku; uważa, że w procesie ich opracowywania należy skoncentrować się na specjalnych wymogach w zakresie dostępności dla osób niepełnosprawnych;
36. z zadowoleniem przyjmuje przepisy UE w zakresie praw pasażerów, a w szczególności pasażerów o ograniczonej sprawności ruchowej, i zwraca się do Komisji o przedstawienie, w perspektywie średnioterminowej, ambitnych i spójnych ram prawnych ze zbiorem wspólnych zasad odnoszących się do wszystkich poszczególnych rodzajów transportu, której towarzyszyć będą przepisy szczegółowe uwzględniające charakterystykę każdego rodzaju transportu;
37. wzywa Komisję do oceny wykonalności karty praw i obowiązków turysty zawierającej zasady dotyczące dostępu, rozpowszechniania informacji, przejrzystości ustalania cen, odszkodowań itd.; wzywa państwa członkowskie do stworzenia niezależnego systemu arbitrażowego, tak by zapewnić konsumentom rzeczywiste przestrzeganie tych praw;

Zrównoważona i zróżnicowana turystyka

38. podkreśla, że polityka turystyczna musi konsekwentnie uwzględniać zrównoważony rozwój: potrzeby społeczne, gospodarcze i środowiskowe obecnych pokoleń muszą być zaspokajane bez zapominania o potrzebach przyszłych pokoleń;
39. z zadowoleniem przyjmuje wyrażoną przez Komisję chęć zróżnicowania oferty turystycznej, co będzie pomocne w łagodzeniu sezonowego charakteru tej działalności; w szczególności podkreśla znaczenie już podjętej współpracy z Radą Europy na rzecz promowania turystyki kulturowej, historycznej, religijnej, ekologicznej i krajoobrazowej dzięki trasom/szlakom tematycznym, które nie tylko nadawałyby wartość korzeniom kulturowym i historycznym oraz tradycjom naszego kontynentu, lecz także przyczyniałyby się do rozwoju turystyki alternatywnej, dostępnej dla wszystkich i zrównoważonej; uważa, że w przypadku wielu tras powinno się zachęcać do korzystania ze zrównoważonych środków transportu, w tym z roweru i jednostek żaglowych;
40. uważa, że w celu zróżnicowania europejskiej oferty turystycznej względem oferty innych krajów i kontynentów, sprawą podstawowej wagi jest połączenie tradycyjnej turystyki z ofertą produktów i usług oraz dóbr materialnych i niematerialnych, jaką dysponuje terytorium;
41. uważa, że Komisja i Rada Europy, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi oraz regionalnymi i lokalnymi władzami powinna w dalszym ciągu wspierać, również w sposób finansowy, rozwój nowych „szlaków europejskich”, a także utrzymanie już

istniejących, w tym na wyspach oraz w regionach przybrzeżnych, górskich i najbardziej oddalonych; jest zdania, że szlaki te powinny uwydatniać tożsamość europejską poprzez promowanie i łączenie miejsc symbolicznych, takich jak katedry, zamki, uniwersytety, stanowiska archeologiczne i instalacje przemysłowe, a także postacie mające symboliczne znaczenie dla Europy lub które przyczyniły się do jej rozwoju; wzywa Komisję Europejską i państwa członkowskie do przyjęcia wszelkich odpowiednich środków służących ochronie europejskiego dziedzictwa kulturowego z myślą o przyszłych pokoleniach;

42. zachęca Komisję do ułatwiania tworzenia sieci kontaktów i współpracy między regionami UE w celu połączenia istniejących regionalnych, krajowych i europejskich szlaków rowerowych oraz zwiększenia zrównoważonej, energooszczędnej i przyjaznej dla środowiska turystyki rowerowej w UE;
43. podkreśla znaczenie sieci takich jak NECSTouR i EDEN ze względu na wymianę dobrych praktyk między europejskimi regionami i promocję podróży turystycznych do miejsc charakteryzujących się dążeniem do zrównoważonego rozwoju; nalega ponadto na konieczność stworzenia systemu wspólnych wskaźników w zakresie zrównoważonego zarządzania kierunkami turystycznymi, w ścisłej współpracy z Tourism Sustainability Group (TSG) oraz władzami lokalnymi i regionalnymi;
44. jest zdania, że zważywszy na historię kontynentu europejskiego, Komisja powinna bardziej energicznie promować dziedzictwo przemysłowe Europy, którego potencjał nie został należycie dostrzeżony; podkreśla, że rozwój dziedzictwa przemysłowego Europy – jako znaczącego obszaru zainteresowania kulturalnego – mógłby przynieść korzyści regionom, które nie należą do najpopularniejszych kierunków turystycznych, i przyczynić się do osiągnięcia bardziej zrównoważonego, zróżnicowanego i bardziej równomiernie rozwiniętego sektora turystycznego w Europie, poprzez ochronę, transformację i odzyskiwanie obiektów przemysłowych;
45. uważa, że we właściwy sposób należy wspierać turystykę wiejską i agroturystykę, gdyż są sektorami, które poprawiają jakość życia, różnicują gospodarkę i źródła dochodów na obszarach wiejskich, tworzą miejsca pracy w tych regionach, utrzymują w nich ludność, co zapobiega wyludnieniu, i bezpośrednio wiążą się z promocją tradycyjnych, ekologicznych i naturalnych produktów spożywczych; zauważa, że, aby osiągnąć ten cel, ważne jest zapewnienie pełnego dostępu do sieci transportowej, internetu i infrastruktury informatycznej na tych obszarach; uważa, że wchodzi to w zakres celu, jakim jest promowanie nowych form turystyki, wydłużanie sezonów turystycznych i wprowadzenie równowagi między obszarami o silnym skoncentrowaniu turystyki i obszarami o dużym potencjale turystycznym, który nie jest wystarczająco wykorzystany;
46. uważa, że należy zwiększyć zdolności handlowe rolników oraz ich możliwości w zakresie wprowadzenia towarów do obrotu, umożliwiając sektorowi żywienia zbiorowego łatwiejszy zakup produktów lokalnych, których potrzebuje;
47. wskazuje, w jaki sposób turystyka przyrodnicza przyczynia się do zrównoważonego rozwoju sektora; uważa, iż ważne jest skoncentrowanie się na parkach narodowych i strefach chronionych, aby przybliżyć je turystom, również poprzez opracowanie szlaków ponadnarodowych w poszanowaniu dziedzictwa środowiska naturalnego i lokalnej

różnorodności biologicznej;

48. podkreśla, że rozwój nowych tras żeglugi wewnętrznej może przyczynić się do zrównoważonego rozwoju turystyki kulturowej, przyrodniczej i sportowej;
49. zwraca uwagę na rosnącą popularność podróży związanych z kulturą, edukacją, młodzieżą i sportem i w związku z tym wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wspierania tych form turystyki przez wykazanie większej elastyczności oraz dostosowanie się do nowej kategorii konsumenta, która pojawiła się w wyniku zmian demograficznych, oraz brania pod uwagę nowych form turystyki dostosowanych do zapotrzebowania zgłaszanego przez konsumentów; przypomina o znaczeniu sportu dla rozwoju turystyki: zarówno turystyki widzów, jak i osób czynnie uprawiających sport oraz wzywa do wprowadzenia konkretnych strategii politycznych mających na celu promowanie i wspieranie turystyki związanej ze sportem;
50. zwraca się do Komisji o promowanie horyzontalnej inicjatywy wspólnotowej odnoszącej się do wpływu turystyki na środowisko naturalne, ze szczególnym odniesieniem do europejskiej różnorodności biologicznej, do cyklu przetwarzania odpadów, oszczędności energii i wody, zdrowego odżywiania, a także wykorzystania gleby i zasobów naturalnych, w celu rozpowszechniania informacji i pożytecznych materiałów oraz uświadamiania opinii publicznej, a także złagodzenia wpływu turystyki na środowisko;
51. przychylnie odnosi się do dobrowolnych wysiłków czynionych przez branżę w celu zrozumienia i ograniczenia wpływu turystyki na środowisko i kierunki turystyczne, takie jak częściowo finansowany przez UE Travelife Sustainability System – innowacyjna inicjatywa, która pomaga konsumentom w podejmowaniu zrównoważonych wyborów, a branży w zrozumieniu i kontrolowaniu wpływu, jaki wywiera ona w łańcuchu dostaw;
52. zachęca Komisję do wspierania innowacyjnych inicjatyw MŚP z sektora turystyki oraz do zachowania i zwiększenia bogactwa różnorodności biologicznej poprzez wspieranie turystyki ekologicznej;
53. wzywa Komisję do rozważenia możliwości ogłoszenia europejskiego dnia odpowiedzialnej i zrównoważonej turystyki, w ramach którego we wszystkich państwach członkowskich organizowane byłyby spotkania informacyjne propagujące zrównoważone formy turystyki i odpowiedzialne zachowanie turystów;
54. podkreśla znaczny wpływ zmian klimatu na turystyczne regiony w Europie, zwłaszcza te szczególnie wrażliwe, a w szczególności regiony przybrzeżne, wyspiarskie i górskie; uważa, że należy opracować strategie mające na celu zapobieganie i przeciwdziałanie im, między innymi poprzez promowanie innowacji i zróżnicowania oferty usług turystycznych, przy jednoczesnym wzmocnieniu zapobiegania zagrożeniom naturalnym, dostosowaniu infrastruktury, podejmowanie z wyprzedzeniem działań w związku z przewidywanym wpływem niedoboru zasobów wody oraz zapewnieniu trwałości fauny, flory i krajobrazu odnośnych obszarów;
55. przypomina, że obszary przybrzeżne są głównym kierunkiem turystycznym w Europie oraz że w związku z takim stanem rzeczy konieczne jest uważne nadzorowanie metod zagospodarowania terytorium przybrzeżnego, zagrożeń związanych z intensywną

urbanizacją, wymogu utrzymania jakości i trwałości obszarów nadbrzeżnych, ich dziedzictwa i infrastruktury usług turystycznych; podkreśla konieczność – w ramach strategii na rzecz turystyki przybrzeżnej, wyspiarskiej i morskiej – zainwestowania odpowiednich środków, aby uchronić europejskie wybrzeża przed erozją, konieczność chronienia dziedzictwa ekologicznego i fauny oraz potrzebę poprawy jakości wód, w celu rozwinięcia dobrej jakości zrównoważonej turystyki nadmorskiej i podwodnej; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje podjętą przez Komisję inicjatywę opracowania strategii na rzecz zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej i domaga się opracowania konkretnych podobnych strategii na rzecz wysp, regionów górskich i innych wrażliwych obszarów;

56. ponownie podkreśla znaczenie turystyki nadmorskiej jako cechy charakterystycznej niektórych europejskich regionów przybrzeżnych; wzywa Komisję do zbadania, czy dyrektywa 2006/123/WE ma negatywny wpływ na MŚP działające w odnośnym sektorze oraz, jeżeli zostanie to uznane za konieczne, do zaproponowania środków w celu złagodzenia tego wpływu i zagwarantowania, że szczególne cechy tej kategorii zawodowej zostaną uwzględnione w ramach stosowania tej dyrektywy; ponadto wzywa państwa członkowskie do rozważenia, we współpracy z właściwymi organami, wprowadzenia obowiązkowych środków w celu złagodzenia strat poniesionych przez podmioty sektora turystyki w wyniku wprowadzenia nowych przepisów powodujących utratę nabytych praw i straty związane z niezamortyzowanymi inwestycjami w renowację lub dostosowanie obiektów zgodnie z poprzednio obowiązującymi przepisami; jest zdania, że działania te są konieczne w celu zabezpieczenia inwestycji dokonanych przez operatorów oraz w celu poprawy jakości usług świadczonych klientom;
57. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wspieranie w ramach zintegrowanej polityki morskiej rozwoju infrastruktury portowej, zarówno z myślą o dostosowaniu terminali portowych do potrzeb osób o ograniczonej sprawności ruchowej, jak i o zapewnieniu połączeń z innymi środkami transportu oraz z usługami turystycznymi w głębi ładu, które to czynniki mają kluczowe znaczenie dla pasażerskiego transportu morskiego, dla turystyki rejsowej oraz turystyki z udziałem rekreacyjnych jednostek pływających; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do zniesienia wszelkich ograniczeń, jakie mogą mieć w tym zakresie;
58. odnotowuje fakt, że rozwój demograficzny w Europie pociągnie za sobą wzrost turystyki zdrowotnej, a w szczególności turystyki wodoleczniczej; stwierdzając, iż istnieją różne normy wspólnotowe dotyczące wodolecznictwa, zwraca się do Komisji o zbadanie możliwości przedłożenia jednolitego wniosku legislacyjnego w sprawie wodolecznictwa, aby nadać kształt organizacyjny i prawny omawianemu sektorowi, zachęcając do jego konkurencyjności i stwierdzając już teraz, że przedsiębiorstwa działające w tym sektorze w państwach członkowskich, jako podmioty świadczące usługi zdrowotne, są wyłączone z zakresu dyrektywy 2006/123/WE; podkreśla znaczenie nowych przepisów odnoszących się do transgranicznej opieki zdrowotnej i uważa, że aby przepisy te przyniosły zadowalające skutki, należy je stosować skrupulatnie przestrzegając kryteriów i warunków przewidzianych w nowych ramach prawnych;
59. zwraca uwagę na gospodarcze znaczenie turystyki zakupowej; podkreśla, że ta forma turystyki jest dla znacznej liczby turystów głównym motywem pobytu w Unii, której

przedsiębiorstwa i marki są światowymi liderami w sektorze artykułów luksusowych; podkreśla, że ta forma turystyki znajduje się w pełni rozkwitu, jednak dla Unii silną konkurencją są inne międzynarodowe kierunki turystyczne, które oferują na przykład możliwość zakupów bezcłowych lub zwrot podatku VAT; zaleca wobec tego, aby wraz z przedstawicielami sektora produktów luksusowych i przedstawicielami sektora turystyki rozważyć nowe środki i oferty, które pozwolą Unii utrzymać atrakcyjność i konkurencyjność;

60. podkreśla, że należy wspierać europejską turystkę biznesową w UE i na świecie ze względu na jej znaczenie gospodarcze dla niektórych miejscowości w Europie, oraz ze względu na ilość usług związanych z goszczeniem i organizacją targów, salonów, kongresów i innych imprez branżowych (hotelarstwo, gastronomia, handel, transport, agencje reklamowe i organizujące imprezy itp.);
61. przypomina, że turystyka odpowiedzialna z etycznego punktu widzenia jest celem koniecznym do uwzględnienia; z zadowoleniem przyjmuje treść kodeksu etycznego Światowej Organizacji Turystyki i ma nadzieję, że Komisja i państwa członkowskie bezzwłocznie ją przejmą; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący objęcia jurysdykcją krajową państw członkowskich przestępstw seksualnych popełnianych za granicą na nieletnich, zwalczając w ten sposób turystykę seksualną;

Turystyka dla wszystkich

62. podkreśla, że nieodłącznie związana z działalnością turystyczną sezonowość może być powodem niepewności zatrudnienia i niestabilnych warunków pracy; w tym kontekście wzywa do opracowania specjalnej polityki na rzecz pracowników sezonowych, polegającej zwłaszcza na przedłużeniu sezonu poprzez zróżnicowanie działalności turystycznej;
63. wzywa Komisję do sporządzenia planu mającego na celu promowanie stopniowego odchodzenia od sezonowego charakteru oferty turystycznej; w tym kontekście zachęca Komisję do opierania się na jak dotąd pozytywnych wynikach działań przygotowawczych w ramach projektu Calypso i wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do kontynuowania tych działań, dzięki którym osoby znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, jak osoby starsze, niepełnosprawne, młodzi ludzie i rodziny o niskich dochodach będą miały łatwiejszy dostęp do ofert urlopowych, zwłaszcza poza pełnią sezonu, a także w kontekście transgranicznym; w związku z tym wzywa do dalszego rozwoju i włączenia do produktów turystycznych fizycznego dostępu do odpowiednich usług i wiarygodnych informacji; uważa, że szereg istniejących już dobrych praktyk kładących nacisk na łatwy dostęp i zasadę „empowerment” może stanowić źródło inspiracji;
64. podkreśla znaczenie – w ramach nowej europejskiej strategii dotyczącej niepełnosprawności – zapewniania możliwości dostępu osób niepełnosprawnych nie tylko do środków transportu, lecz także do zakwaterowania, usług restauracyjnych, ogólnodostępnych informacji i usług turystycznych w ujęciu ogólnym; podkreśla, że niezbędne jest także dostarczenie jasnych informacji o podjętych w tym zakresie środkach; wzywa Komisję do dopilnowania, by w zakresie wszystkich produktów i usług związanych z turystyką zapewniona była dostępność dla wszystkich;

65. zachęca Komisję i państwa członkowskie do promowania wdrażania programów odzyskiwania i konserwacji obiektów kulturalnych, historycznych lub ekologicznych i opieki nad nimi, aby turyści mogli częściej je odwiedzać; pragnie zachęcać młodych wolontariuszy do udziału w tych programach w roku 2011, który jest Europejskim Rokiem Wolontariatu, a także w późniejszym okresie;
66. wzywa Komisję do promowania również tzw. turystyki VFR (Visiting Friends and Relatives) jako ważnego narzędzia rozwoju integracji kultury europejskiej;

Turystyka a zasoby

67. z myślą o wzmocnieniu konkurencyjności sektora turystyki zachęca Komisję do koordynowania i promowania istniejących instrumentów finansowych, którymi zarządzają poszczególne dyrekcje generalne oraz do zwiększenia korzyści płynących z tych instrumentów, a także do kontrolowania ich właściwego wykorzystywania, ze szczególnym odniesieniem do EFRR, EFRROW, EFS i EFR; uważa, że w kontekście ograniczeń budżetowych podstawowe znaczenie ma doprowadzenie do powstania synergii między różnymi istniejącymi instrumentami finansowymi, które muszą zostać dostosowane do potrzeb związanych z rozwojem turystyki i konsumentów, do zróżnicowania działalności związanej z turystyką i do wymogów dotyczących lokalnego rozwoju; ponadto zwraca się do Komisji o opracowanie jasno określonych wytycznych w sprawie wsparcia finansowego dostępnego dla projektów związanych z turystyką, a także do utworzenia łatwo dostępnej, wspólnej dla różnych DG, bazy danych służącej zwiększeniu świadomości i informacji na temat współfinansowanych przez UE projektów w dziedzinie turystyki;
68. podkreśla, że turystyka powinna w dalszym ciągu odgrywać istotną rolę w polityce spójności w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020; wzywa do tego, aby do priorytetów w ramach kolejnych perspektyw finansowych i zasad przyznawania funduszy strukturalnych włączyć modernizację podupadających regionów turystycznych w celu zapewnienia ich konkurencyjności i stabilności;
69. zachęca ponadto państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do pełnego wykorzystywania instrumentów na rzecz szkoleń zawodowych oferowanych w ramach EFS oraz innych instrumentów wspólnotowych, krajowych, regionalnych i lokalnych; uważa, iż sprawą kluczową jest uwrażliwienie państw członkowskich i władz na organizowanie przetargów zorientowanych na turystykę w oparciu o priorytety przewidziane w funduszach strukturalnych;
70. zwraca się z wnioskiem o opracowanie – w ramach perspektywy finansowej na lata 2014-2020 – szczegółowego programu na rzecz turystyki ze szczególnym odniesieniem do mikroprzedsiębiorstw oraz MŚP, zachęcającego do partnerstwa między przedsiębiorstwami oraz do partnerstwa publiczno-prywatnego na rzecz projektów paneuropejskich w dziedzinie turystyki; jednocześnie zachęca MŚP do inwestowania w tym sektorze;
71. nalega na potrzebę zapewnienia trwałości wsparcia na rzecz projektów pilotażowych w sektorze turystyki po 2011 r. oraz do ewentualnego ocenienia nowych projektów w celu wspierania wdrażania nowej strategii;

Inne kwestie ważne dla sektora turystyki

72. wskazuje, że przedsiębiorstwa branży turystycznej potrzebują porównywalnych danych statystycznych wysokiej jakości w procesie długofalowego przewidywania struktury podaży i popytu, jak również w celu określania kierunków turystycznych; dlatego wzywa Komisję, by w ramach swych uprawnień zadbała o dostępność tych danych w całej Europie; wyraża żal, że brak jest oficjalnych statystyk dotyczących turystyki wiejskiej i agroturystyki, a jedyne dostępne dane są danymi szacunkowymi; wyraża zadowolenie z działań przewidzianych w zakresie konsolidacji baz danych zawierających informacje na temat sytuacji socjoekonomicznej w turystyce, zważywszy, że należy w miarę możliwości unikać nakładania dodatkowych ciężarów finansowych i administracyjnych;
73. zwraca się do Komisji o przedstawienie do września 2011 r. wniosku ustawodawczego dotyczącego przeglądu dyrektywy 90/314/EWG zwanej dyrektywą w sprawie podróży zorganizowanych, dla zapewnienia pewnych ram prawnych dla konsumentów i przedsiębiorstw z sektora zarówno w sytuacjach typowych, jak i w sytuacjach nadzwyczajnych związanych na przykład z pewnymi zjawiskami klimatycznymi i naturalnymi lub niepokojami politycznymi; podkreśla przy tym, że cała koncepcja podróży zorganizowanych jest już od dawna przestarzała, i wzywa Komisję do objęcia przy przeglądzie takimi samymi przepisami prawnymi wszystkich podmiotów oferujących usługi turystyczne; podkreśla, że główną rolę powinna odgrywać przy tym jakość usług z korzyścią dla konsumentów oraz uczciwa konkurencja;
74. wskazuje na możliwość stopniowej harmonizacji obniżonej stawki podatkowej VAT od usług turystycznych w państwach członkowskich jako warunku koniecznego dla przejrzystej konkurencji między przedsiębiorstwami turystycznymi w UE i w relacjach z krajami trzecimi; z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście debatę przeprowadzoną w związku z publikacją zielonej księgi o przyszłości podatku VAT;
75. wzywa państwa członkowskie, aby miały na uwadze negatywne skutki coraz bardziej widocznej tendencji do podnoszenia opłat i podatków nakładanych na turystów, którzy podróżują do Unii Europejskiej i po terytorium państw członkowskich, w szczególności podatków od paliw, opłat bezpieczeństwa, lotniskowych, miejskich czy portowych, zwłaszcza poza pełnią sezonu; podkreśla, że jeżeli miałyby być stosowane dodatkowe podatki w turystyce, informacje o nich będą musiały być należycie rozpowszechniane, tak aby zwiększyć poziom świadomości turystów i operatorów;
76. zachęca Radę UE do przyspieszenia tempa przyjmowania wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie nowelizacji uregulowań szczegółowych w zakresie podatku VAT, przewidując wprowadzenie mechanizmu dowolnego wyboru („opt-in”) zdolnego wyeliminować zakłócenia konkurencji między podmiotami tego sektora, gdyż obecne różnice w prawie krajowym pociągają za sobą poważne konsekwencje;
77. podkreśla potrzebę określenia aktywnej polityki konkurencji, przewidującej nadzór nad wszelkimi tendencjami do koncentracji w sektorze lub nadużywania dominującej pozycji;
78. wzywa Komisję do przedstawienia do końca 2012 r. zintegrowanej strategii na rzecz turystyki, zgodnej z aktualną strategią i jej planem wdrażania, a także uzupełniającej wobec tej strategii;

79. uważa, że przydatne byłoby powołanie na szczeblu Parlamentu Europejskiego specjalnej grupy roboczej ds. turystyki złożonej z ekspertów, która miałaby za zadanie monitorowanie wdrażania działań proponowanych przez Komisję i wskazówek Parlamentu Europejskiego;
80. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

UZASADNIENIE

Turystyka jest trzecią najważniejszą działalnością społeczno-ekonomiczną UE, stanowiącą 10% PKB i przedstawiającą 12% ogólnej wielkości zatrudnienia, jest także sektorem o kluczowym znaczeniu, ponieważ poza pogłębianiem integracji i rozwoju regionów mniej rozwiniętych przyczynia się do pogodzenia wzrostu oraz zrównoważonego i etycznego rozwoju w państwach członkowskich UE. Jest także istotnym narzędziem wzmocnienia, rozpowszechniania i promocji naszego wizerunku na świecie.

Turystyka była zawsze uwzględniana we wspólnotowych strategiach politycznych. W szczególności od grudnia 2009 r. instytucje europejskie obrały nowy kierunek działań w celu realizacji nowych prerogatyw przyznanych przez Traktat z Lizbony, na mocy którego UE jest uprawniona do uzupełniania i koordynowania działań podejmowanych przez państwa członkowskie w sektorze turystyki. W deklaracji z Madrytu z kwietnia 2010 r. państwa członkowskie oznajmiły gotowość do wdrożenia konkretnych działań, a także do promowania takich wartości, jak turystyka etyczna, ochrona środowiska i kultury, a także gospodarcze zrównoważenie sektora turystyki; komunikat Komisji z czerwca 2010 r. określił 21 działań; w konkluzjach Rady ds. konkurencji z października 2010 r. państwa członkowskie uznały znaczenie turystyki dla gospodarki i zobowiązały się do rozwoju tego sektora; na europejskim forum turystyki na Malcie w listopadzie 2010 r. Komisja przedstawiła projekt planu wdrażania i przeprowadziła dyskusję panelową, aby ustalić priorytetowe działania wśród 21 działań zaproponowanych w jej komunikacie; wreszcie wszystkie te etapy uzupełnia sprawozdanie z własnej inicjatywy Parlamentu Europejskiego.

Komunikat Komisji Europejskiej

Komisja Europejska w swoim komunikacie z czerwca 2010 r. i za pośrednictwem nowych priorytetów określonych w strategii Europa 2010, pragnie zachęcić do przyjęcia skoordynowanego podejścia i do określenia ram działania w celu podniesienia konkurencyjności i zdolności do zrównoważonego wzrostu w sektorze turystyki (cele przejęte z art. 195 TFUE, w którym zostały też opisane).

Można dostrzec w tym zakresie ramy działań opierające się na czterech filarach. Po pierwsze, Komisja utrzymuje, że niezbędne jest stymulowanie konkurencyjności sektora turystyki poprzez promowanie zróżnicowanej oferty, wspieranie innowacji, poprawę kompetencji zawodowych, a także zachęcanie do przedłużenia sezonu turystycznego. Po drugie, UE zobowiązała się do promowania zrównoważonej, odpowiedzialnej i wysokiej jakości turystyki, a także do wprowadzenia ułatwień dla rozsądnego zarządzania przedsiębiorstwami poprzez utworzenie europejskich znaków jakości (europejskiego znaku, ekologicznego oznakowania, znaku jakości w turystyce) lub poprzez promowanie takich projektów, jak EDEN i NECSTouR. Z drugiej strony istnieje wola wzmocnienia wizerunku UE na poziomie międzynarodowym, jako całego zespołu jednolitych i skoordynowanych kierunków turystycznych. Podsumowując, ze względu na to, że polityka w dziedzinie turystyki ma charakter przekrojowy, pożądane jest zmaksymalizowanie potencjału polityki i instrumentów finansowych udostępnionych w celu wspierania konkurencyjności tego sektora.

Sprawozdanie z własnej inicjatywy – stanowisko sprawozdawcy

Sprawozdawca jest zdania, że debata dotycząca sprawozdania z własnej inicjatywy Parlamentu powinna mieć dwa cele: z jednej strony uważną analizę 21 działań zaproponowanych przez Komisję, a także odnośnego planu wdrażania przedstawionego na Malcie, której to analizie towarzyszyć powinno skupienie się na określeniu działań priorytetowych i na ich konkretnej realizacji; z drugiej strony zachęcanie Komisji i państw członkowskich do znalezienia w określonym terminie skutecznych rozwiązań w kwestii innych nierozstrzygniętych dotychczas problemów, których rozwiązanie ma podstawowe znaczenie dla utrzymania przez Europę statusu pierwszego kierunku turystycznego w skali światowej.

Sprawozdawca uważa, że spośród działań zaproponowanych przez Komisję priorytetowo powinny zostać podjęte zwłaszcza te, które w sposób szczególnie odzwierciedlają perspektywy strategii Europa 2020.

Szkolenia

Sprawozdawca zgadza się co do tego, że należy położyć silny nacisk na zagadnienie szkoleń i kwalifikacji zawodowych. Inwestowanie w kapitał ludzki i szkolenia – nie tylko pracowników mających bezpośredni kontakt z klientem, ale zwłaszcza nowej kadry menażerskiej, administracyjnej i biznesowej – jest właśnie sposobem na podjęcie wyzwania, jakim jest skuteczna polityka w sektorze turystyki. W tym kontekście podstawowe znaczenie ma wykorzystywanie i promowanie doświadczeń już istniejących szkoleń zawodowych i uniwersyteckich, utworzenie sieci istniejących placówek szkoleniowych i nadanie impulsu do tworzenia nowych, w ścisłej współpracy ze środowiskiem biznesu. Sprawozdawca uważa, że niezbędne jest utworzenie mapy aktualnych kompetencji w tym sektorze w celu zrozumienia, jakie praktyczne działania powinny zostać podjęte w zakresie szkoleń w dziedzinie turystyki. Programy takie jak Erasmus dla młodych przedsiębiorców mają również kluczowe znaczenie dla rozwoju nowych umiejętności zawodowych wśród młodych ludzi, umiejętności i kwalifikacji, które muszą również być odpowiednio uznawane przez poszczególne państwa członkowskie.

Innowacje i TIK

Sprawozdawca jest przekonany, że należy intensywnie inwestować w innowacje i TIK, które są elementami podstawowymi dla zwiększenia konkurencyjności naszych przedsiębiorstw turystycznych, a także dla wyjścia naprzeciw nie tylko grupie klientów, którzy coraz bardziej nastawieni są na korzystanie z internetu i nowych technologii, ale także samemu środowisku przedsiębiorstw turystycznych, które dzisiaj coraz częściej są pierwszymi beneficjentami produktów turystycznych online. Z tego powodu propozycja opracowania europejskiej platformy jest kierunkiem, którego nie należy tracić z oczu. Innym ważnym aspektem jest zagwarantowanie, by w całej Unii Europejskiej zapewniony został pełen dostęp do internetu, także w krajach uboższych. Sprawozdawca proponuje, by Komisja uruchomiła pilotażowy projekt mający na celu zachęcanie mikroprzedsiębiorstw i MŚP do przyłączenia się do „Digital Supply Chain”, tak aby mogły one zwiększyć swoją konkurencyjność dzięki dostępowi do nowych zaawansowanych technologii.

Wizy turystyczne

Zagadnienie wiz, ze szczególnym uwzględnieniem krajów BRIC, jest centralnym tematem dla turystyki europejskiej, szczególnie, jeżeli uwzględnimy miliony nowych potencjalnych turystów z krajów trzecich. Sprawozdawca ma nadzieję, że atrakcyjność naszych europejskich kierunków turystycznych nie będzie już dłużej pomniejszana w związku z ustawowym

prawem/ obowiązkiem Europy w zakresie kontroli wstępu na jej własne terytorium i uważa, że instytucje i państwa członkowskie powinny rozważyć możliwość ustanowienia wspólnych oddziałów konsularnych w celu zmniejszenia różnic istniejących między procedurami biurokratycznymi i kosztami administracyjnymi.

Europejski znaki jakości

W kwestii znaków jakości sprawozdawca utrzymuje, że w pierwszej kolejności należy znaleźć rozsądną równowagę między wymogami, które na pozór są sprzeczne, a następnie nie dopuścić do tworzenia nadmiernej liczby znaków, gdyż spowodowałoby to dezorientację konsumentów.

W przypadku „brand Europe” istotne jest, by promowanie Europy jako jednego kierunku turystycznego szło w parze z celem waloryzacji różnorodnych cech poszczególnych obszarów.

W przypadku „Znaku Dziedzictwa Europejskiego” należy rozpocząć konstruktywny dialog z innymi organizacjami międzynarodowymi, takimi jak UNESCO, aby uniknąć powielania znaków odnoszących się do dziedzictwa.

Natomiast w przypadku „znaku jakości” z jednej strony istnieje potrzeba wprowadzenia wspólnych podstawowych kryteriów jakości dla utrzymania konkurencyjności naszych przedsiębiorstw, a z drugiej konieczność zrealizowania tego celu na rynku wewnętrznym, jeszcze nie do końca zharmonizowanym, na którym wciąż obowiązują zasady i systemy podatkowe znacznie różniące się między sobą. Sprawozdawca popiera pomysł wprowadzenia „znaku-parasola” uzupełniającego znaki krajowe i regionalne i uznawanego na zasadzie dobrowolności. Ponadto sprawozdawca jest przekonany, że właśnie w celu uniknięcia ryzyka braku jasności dla konsumentów należy rozważyć, w perspektywie długoterminowej, stopniowe połączenie w ramach jednolitego znaku „europejskiego znaku jakości” i ekologicznego oznakowania przyznawanego usługom hotelarskim (Ecolabel).

Jeżeli chodzi o systemy klasyfikacji hoteli, sprawozdawca uważa, że konieczna jest ich stopniowa harmonizacja poprzez wprowadzenie wspólnych kryteriów podstawowych, które powinny zostać określone w ścisłej współpracy z podmiotami działającymi w sektorze i z organami standaryzacji.

Turystyka a transport

Sprawozdawca podkreśla znaczenie transportu dla mobilności turystów i ma nadzieję, że nastąpi modernizacja infrastruktury, wykorzystywane będą bardziej zrównoważone środki transportu, wprowadzone zostaną połączenia z trudno dostępnymi ośrodkami oraz że szczególnie nacisk zostanie położony na prawodawstwo dotyczące praw pasażerów.

Dostrzegalność Europy

Sprawozdawca szczegółowo porusza ponadto kwestię zrównoważonego rozwoju, odnosząc się do kilku ważnych tematów, takich jak przezwyciężenie zbyt sztywnej zależności od sezonów, rozwój zróżnicowanej oferty turystycznej, zgodnej z zasadami zrównoważonego rozwoju i dostępnej dla wszystkich, ugruntowanie doświadczeń związanych z kulturowymi i religijnymi trasami turystycznymi oraz z sieciami takimi jak NECsTOUR i EDEN, eksponowanie wartości znaczących wydarzeń europejskich jako okazji do promowania „Europy jako kierunku turystycznego”. Sprawozdawca jest przekonany, że, aby osiągnąć ten cel, usprawnienie portalu www.visiteurope.com, promowanego przez Europejską Komisję Podróży, oraz nadanie mu bardziej interaktywnego charakteru (również dzięki publikowaniu w nim treści we wszystkich językach urzędowych UE i głównych językach krajów spoza

UE), a także stosowanie formatów dostępnych dla osób niepełnosprawnych sensorycznie, może uczynić z portalu prawdziwą platformę turystyczną łączącą w sieć krajowe, regionalne i lokalne platformy turystyczne i umożliwi promowanie Europy wewnątrz i na zewnątrz UE. Portal ten mógłby być powiązany z trasami turystycznymi i z pakietami wakacyjnymi, co uczyniłoby je bardziej atrakcyjnymi i dostępnymi dla potencjalnych odwiedzających.

Sprawozdawca wskazuje na znaczenie niektórych rodzajów turystyki, takich jak turystyka wiejska i agroturystyka, turystyka przyrodnicza, turystyka przybrzeżna i nadmorska, turystyka rejsowa, turystyka lecznicza i zdrowotna oraz turystyka etyczna.

Turystyka dla wszystkich

Sprawozdawca podkreśla jak kluczowe jest stawienie czoła coraz wyraźniejszemu sezonowemu charakterowi turystyki i uważa, że działania przygotowawcze w ramach projektu Calypso mogą stać się jednym z rozwiązań dla tego problemu. Projekt Calypso osiągał jak dotąd pozytywne wyniki i Komisja powinna w dalszym ciągu prowadzić działania przygotowawcze w perspektywie ponadnarodowej, umożliwiając niektórym kategoriom osób (młodzieży, osobom starszym, niepełnosprawnym i uboższym rodzinom) dostęp do turystyki, także i przede wszystkim poza pełnią sezonu.

Sprawozdawca jest poza tym przekonany, że młodzież stanowi niebagatelny potencjał dla rozwoju turystyki i zachęca do pełnego wykorzystania Europejskiego Roku Wolontariatu w 2011 r. w celu promowania udziału młodych wolontariuszy w programach odzyskiwania i konserwacji obiektów historycznych/ekologicznych i opieki nad nimi, aby turyści mogli częściej je odwiedzać.

Turystyka a zasoby

Sprawozdawca jest przekonany, że nowa i ambitna polityka w zakresie turystyki nie może obyć się bez odpowiednich środków finansowych i zasobów ludzkich. Jest to temat delikatny, szczególnie na obecnym etapie historii UE, którego nie można jednak pomijać.

Sprawozdawca twierdzi, że należy działać dwojako: z jednej strony trzeba skuteczniej koordynować już istniejące linie budżetowe, którymi zarządzają poszczególne dyrekcje generalne, i zwiększać ich widoczność, uwrażliwiając władze krajowe, regionalne i lokalne na organizowanie przetargów zorientowanych na turystykę w oparciu o wytyczne przewidziane w poszczególnych funduszach; z drugiej strony należy zapisać w perspektywie finansowej na lata 2014-2020 szczegółowy program na rzecz turystyki, przewidując na ten cel odpowiednie linie budżetowe, ze szczególnym odniesieniem do MŚP i do partnerstwa przedsiębiorstw na rzecz realizacji projektów paneuropejskich w sektorze. Sprawozdawca uważa, że konieczny jest również ponowny rozdział uprawnień oraz wzmocnienie służb Komisji odpowiedzialnych za turystykę z uwagi na nowe uprawnienia przyznane na mocy Traktatu z Lizbony i wiążące się z nimi niezbędne zasoby ludzkie.

Inne kwestie priorytetowe

Sprawozdawca uważa, że konieczne jest zachęcanie do przeprowadzenia debaty w sprawie niektórych kwestii dotyczących sektora turystyki, które wymagają podjęcia działań ukierunkowanych.

Przede wszystkim za priorytet uznaje przegląd dyrektywy w sprawie podróży zorganizowanych, którą przyjęto w 1990 r. i która nie odzwierciedla już zachowań

konsumentów w zmieniającym się społeczeństwie. Sprawozdawca ma nadzieję, że Komisja będzie mogła przedstawić wniosek legislacyjny dotyczący tej dyrektywy do września 2011 r., aby zagwarantować bardziej przejrzyste i pewne ramy prawne konsumentom i przedsiębiorstwom działającym w sektorze turystyki.

Za kolejny ważny temat sprawozdawca uznaje kwestie podatku VAT w sektorze turystyki. Zdaniem sprawozdawcy stopniowa harmonizacja podatku VAT od usług turystycznych stanowi warunek niezbędny dla przejrzystej konkurencji i podstawę równej konkurencji między przedsiębiorstwami turystycznymi. Porozumienie osiągnięte przez Radę ECOFIN w marcu 2009 r. dotyczące tekstu dyrektywy 2009/47/WE trwale określa możliwość wprowadzania przez poszczególne państwa członkowskie niższej stawki podatku VAT od szeregu usług określanych jako pracochłonne, w tym od usług restauracyjnych; stanowi to ważny krok naprzód, lecz wciąż istniejące zbyt częste różnice powodują zakłócenia konkurencji między poszczególnymi państwami członkowskimi.

Nowelizacja systemu uregulowań szczegółowych w zakresie podatku VAT w przypadku biur podróży i operatorów turystycznych jest kolejną kwestią zasługującą na szczególną uwagę. Sprawozdawca zachęca Komisję do przyspieszenia przyjęcia ww. dyrektywy, przy uwzględnieniu wprowadzenia mechanizmu dobrowolnego wyboru („opt-in”) zdolnego wyeliminować zakłócenia konkurencji między podmiotami, gdyż obecne różnice w prawie krajowym pociągają za sobą poważne konsekwencje.

Ponadto sprawozdawca wyraża przekonanie, iż ważne jest monitorowanie z bliska działań proponowanych przez Komisję i propozycji wysuwanych przez Parlament oraz ściśle monitorowanie ich konkretnego wdrażania. W tym celu sprawozdawca wysuwa pomysł powołania grupy roboczej na szczeblu Parlamentu, złożonej ze specjalistów z sektora turystyki, która pozwoli na zapewnienie kontynuacji proponowanych działań i umożliwi wdrożenie nowej strategii politycznej Unii Europejskiej w zakresie turystyki.

1.3.2011

OPINIA KOMISJI RYNKU WEWNĘTRZNEGO I OCHRONY KONSUMENTÓW

dla Komisji Transportu i Turystyki

Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla turystyki w Europie
(2010/2206 (INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jürgen Creutzmann

WSKAZÓWKI

Komisja Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- A. mając na uwadze, że przy uwzględnieniu wszystkich efektów mnożnikowych turystyka odpowiada ponad 10% PKB Unii Europejskiej,
- B. mając na uwadze wejście w życie Traktatu z Lizbony, który po raz pierwszy przyznaje Unii Europejskiej uprawnienia do koordynowania oraz uzupełniania działań podejmowanych przez państwa członkowskie w dziedzinie turystyki, przy poszanowaniu zasady pomocniczości;
- C. mając na uwadze, że większość podmiotów w sektorze turystyki to MŚP, które – ze względu na swoją strukturę i sezonowość działalności – są w sposób bardziej bezpośredni zależne od sytuacji gospodarczej i czynników naturalnych;
- D. mając na uwadze, że turystykę należy o wiele bardziej zdecydowanie uznać za sektor przekrojowy i że należy wzmocnić jego powiązania z innymi obszarami polityki i gospodarki,
- E. mając na uwadze, że nowa polityka turystyczna powinna uwzględnić starzenie się społeczeństwa, zmiany klimatu oraz nowe technologie informacyjne i komunikacyjne,
- F. mając na uwadze, że w sektorze turystyki można wyraźnie dostrzec niepełne

wykorzystanie branż nieszonowych i konieczność zwiększenia liczby i utrzymania zasobów wykwalifikowanych pracowników i praktykantów,

- G. mając na uwadze, że turystyka Europy musi być nadal ukierunkowana na turystykę wewnętrzną, jak również turystykę obywateli krajów trzecich;
- H. mając na uwadze, że silny rynek wewnętrzny jest podstawą osiągnięcia prawdziwie europejskiego przemysłu turystycznego; mając na uwadze, że handel elektroniczny odgrywa coraz większą rolę również w dziedzinie turystyki,
1. wzywa państwa członkowskie do ułatwiania i promowania kształcenia i praktyk zawodowych dla organizatorów usług turystycznych, wspierania urozmaicenia i specjalizacji europejskiej turystyki oraz do zachęcania wraz z Komisją organizacji turystycznych do wymiany najlepszych praktyk; domaga się usprawnienia wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych w turystyce, aby ułatwić specjalistom tej branży, a także osobom z innych branż znajdowanie pracy w turystyce przez cały rok; zdecydowanie popiera starania Komisji na rzecz wprowadzenia legitymacji zawodowej, która przyczyniłaby się do poprawy mobilności i zatrudnienia wykwalifikowanych pracowników w tym sektorze; uważa, że w pierwszej kolejności można by wprowadzić taką legitymację zawodową dla przewodników wycieczek;
 2. utrzymuje, że właściwe wdrożenie dyrektywy usługowej pomogłoby w znacznym ograniczeniu przeszkód prawnych, administracyjnych i biurokratycznych oraz „wąskich gardeł”, na jakie natykają się konsumenci i przedsiębiorstwa w sektorze turystycznym; w związku z tym zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zapewnienie efektywnego stosowania dyrektywy usługowej, która w znacznym stopniu zwiększy korzyści dla wszystkich zainteresowanych stron w tym sektorze;
 3. wzywa UE do przyjęcia bardziej zintegrowanego podejścia do turystyki, w szczególności w dziedzinie usług i ochrony konsumenta, oraz podkreśla znaczenie zbliżającego się przeglądu dyrektywy 90/314/EWG w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, która w chwili obecnej nie nadąża za rozwojem sektora turystycznego i nowymi tendencjami w podróżowaniu; zwłaszcza z uwagi na szersze korzystanie z Internetu i handlu elektronicznego oraz na jego wpływ na rozwój sektora turystycznego w przyszłości;
 4. wzywa Komisję do wzmożenia wysiłków, by poprawiono jakość i treść udzielanych turystom informacji, które powinny być łatwo dostępne i wiarygodne, a także obejmować struktury cenowe różnych komponentów zorganizowanych podróży;
 5. postrzega harmonizację systemu klasyfikacji hoteli w całej UE jako kluczowy element rozwoju turystyki, w związku z czym wzywa Komisję, by poparła wniosek branży hotelowej o harmonizację systemu klasyfikacji hoteli i norm jakości oraz by przystąpiła do niezbędnych działań legislacyjnych, jeżeli nie będzie możliwe osiągnięcie tej harmonizacji w całej UE;
 6. wskazuje, że przedsiębiorstwa branży turystycznej potrzebują porównywalnych danych statystycznych wysokiej jakości w procesie długofalowego przewidywania struktury podaży i popytu, jak również w celu określania kierunków turystycznych; dlatego wzywa

Komisję, by w ramach swych uprawnień zadbała o dostępność tych danych w całej Europie;

7. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by dopilnowały spełniania przez sektor turystyczny obowiązujących przepisów bezpieczeństwa obiektów turystycznych, zwłaszcza w zakresie bezpieczeństwa przeciwpożarowego, planów awaryjnych, bezpieczeństwa wyposażenia dla dzieci, wyszkolenia pracowników i potrzeb osób niepełnosprawnych oraz by w razie potrzeby opracowały europejskie normy;
8. wzywa Komisję do poparcia stworzenia białej listy organizatorów wyjazdów grupowych celem wspierania przedsiębiorstw, które oferują usługi dobrej jakości, i podniesienia ochrony konsumentów;
9. wzywa Komisję do optymalnego rozpowszechnienia własnych inicjatyw w dziedzinie turystyki poprzez pełne wykorzystanie wszystkich dostępnych środków przekazu i do znalezienia innowacyjnych sposobów samofinansowania tych inicjatyw;
10. podkreśla potrzebę opracowania europejskiego znaku jakości w turystyce w oparciu o dotychczasowe doświadczenia krajowe, by podnieść bezpieczeństwo i zaufanie konsumentów do produktów turystycznych, a równocześnie nagradzać pracowników branży i przedsiębiorstwa przyczyniające się do poprawy jakości usług i do zadowolenia klientów; utrzymuje, że inicjatywa zmierzająca do uzyskania silnej „europejskiej marki” jest w zasadzie bardzo pozytywna; uważa jednak, że musimy zapewnić, by nie ucierpiała na tym różnorodność dziedzictwa kulturowego i naturalnego państw członkowskich;
11. zachęca Komisję do ściślejszej współpracy z przedsiębiorstwami prywatnymi przy organizowaniu inicjatyw w dziedzinie turystyki, w formie partnerstw publiczno-prywatnych; przyznaje, że inteligentne zaangażowanie sektora prywatnego w takie inicjatywy zwiększy ich skuteczność i samowystarczalność;
12. wyraża poparcie dla zdeterminowania Komisji, by uwzględnić cele polityki turystycznej w innych licznych obszarach polityki, które mają bezpośredni lub pośredni wpływ na sektor turystyczny;
13. zwraca uwagę na znaczenie turystyki jako źródła dochodów dla gospodarek wysp i regionów górzystych oraz słabo zaludnionych; wzywa Komisję do opracowania ukierunkowanych środków, by wesprzeć przemysł turystyczny w regionach, których dotyczą poważne i stałe niekorzystne warunki naturalne lub demograficzne, jak na wyspach, w regionach górzystych lub słabo zaludnionych;
14. wzywa Komisję do wspierania turystyki dostępnej dla osób starszych i niepełnosprawnych i dostosowanej do wymogów tych grup za pośrednictwem kampanii promocyjnych i uwrażliwiających oraz poprzez stworzenie ogólnoeuropejskiego znaku jakości, który obejmie między innymi ośrodki turystyczne umożliwiające osobom o ograniczonej mobilności, w tym osobom starszym i dzieciom, podróżowanie bez barier; zachęca szczególnie sektor hotelarski, aby poprzez opracowanie i wdrożenie kodeksu dobrych praktyk ułatwiał dostęp do swoich usług osobom niepełnosprawnym i osobom o ograniczonej sprawności ruchowej, zgodnie z zasadami umieszczonymi w komunikacie Komisji z dnia 15 listopada 2010 r. dotyczącym europejskiej strategii w sprawie

niepełnosprawności 2010-2020 (COM(2010) 636); uważa, że mając na uwadze ten cel, należy dokonać oceny programu Calypso przy zaangażowaniu zainteresowanych stron, który w stosownym przypadku powinien być kontynuowany; należy tu jednak zadbać również o to, by w dłuższej perspektywie programy takie same się finansowały;

15. z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Komisję Europejską w 2009 r. programu Calypso, który stawia sobie cele społeczne (umożliwić wyjazd na wakacje osobom, które przypuszczalnie by tego nie zrobiły) oraz gospodarcze (wspomaganie sektora turystycznego poprzez promowanie wyjazdów poza sezonem turystycznym); jest zdania, że należy go kontynuować, z zastrzeżeniem przeprowadzenia z udziałem stron uczestniczących oceny jego skutków; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby w swych strategiach turystycznych zwróciły szczególną uwagę na ponadgraniczną turystykę regionalną i ponadgraniczną turystykę po najbliższej okolicy;
16. wzywa Komisję do starań o lepsze informowanie podróżnych o ich prawach we wszystkich środkach komunikacji zbiorowej, by zapewnić obywatelom europejskim poczucie pewności prawa w czasie podróży na terytorium UE;
17. wzywa Komisję, by rozpatrzyła możliwość uproszczenia procedur składania wniosków o wizę przez obywateli krajów trzecich, w szczególności przez „grupy turystów”, nie narażając w żaden sposób na szwank bezpieczeństwa i aspektów celnych;
18. wzywa Komisję do opracowania i propagowania inteligentnych sposobów łączenia finansowania przez prywatne podmioty z pomocą państwa, by podtrzymać kulturalne dziedzictwo Europy na przykład za pośrednictwem promowania modeli najlepszych praktyk; wzywa państwa członkowskie do współpracy w ramach wymiany najlepszych praktyk w celu stymulowania europejskiej turystyki i propagowania alternatywnych form turystyki;
19. wzywa państwa członkowskie do sprzyjania alternatywnym formom turystyki, np. agroturystyce; jest zdania, że te formy rozwoju poprawią funkcjonowanie MŚP w sektorze turystycznym, a szczególnie jednostek hotelowych o charakterze rodzinnym; podkreśla, że przedsiębiorstwa te należy klasyfikować oddzielnie; wzywa państwa członkowskie do ściślejszej współpracy z Komisją, by znajdowano nowe i lepsze sposoby rozwijania i promowania tras europejskich;
20. wzywa Komisję do szczegółowego sprawdzania wszelkich nowych środków w dziedzinie polityki turystycznej pod względem ich skuteczności oraz możliwości zastosowania i finansowania;
21. wzywa Komisję do wspierania bardziej przyjaznych środowisku projektów, z uwzględnieniem skutków, jakie środowisko i klimat wywierają na turystykę, oraz znaczenie zachowania naturalnego i kulturowego dziedzictwa państw członkowskich;
22. popiera inicjatywy Komisji Europejskiej zmierzające do propagowania turystyki w UE, na wzór projektu EDEN (Modelowe Ośrodki Turystyczne Europy), dzięki któremu co roku w każdym kraju uczestniczącym wyłaniane są modelowe ośrodki turystyczne, a konkursowi co roku przyświeca inny temat, przy czym preferowane są ośrodki zaangażowane w zrównoważony rozwój; wzywa Komisję do organizowania kampanii

informacyjnych zachęcających do korzystania z takich inicjatyw;

23. wyraża przekonanie, że należy bardziej stanowczo popierać wspólne europejskie dziedzictwo, np. europejskie szlaki kultury; jest zdania, że w tym celu należy pogłębiać współpracę z innymi instytucjami, np. Radą Europy.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 26 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Pablo Arias Echeverría, Cristian Silviu Buşoi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Louis Grech, Małgorzata Handzlik, Philippe Juvin, Eija-Riitta Korhola, Mitro Repo, Robert Rochefort, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Catherine Stihler, Kyriacos Triantaphyllides, Bernadette Vergnaud
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Damien Abad, Cornelis de Jong, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Antonyia Parvanova, Konstantinos Poupakis, Olga Sehnalová, Wim van de Camp

2.3.2011

OPINIA KOMISJI PRZEMYSŁU, BADAŃ NAUKOWYCH I ENERGII

dla Komisji Transportu i Turystyki

w sprawie Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego (2010/2206(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Jorgo Chatzimarkakis

WSKAZÓWKI

Komisja Przemysłu, Badań Naukowych i Energii zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę, że konkurencyjność europejskiego sektora turystycznego można zagwarantować jedynie poprzez stosowanie najlepszych dostępnych technologii; zwraca się do państw członkowskich i Komisji Europejskiej, aby zachęcała sektor turystyki do przyjmowania strategii w zakresie wydajności energetycznej i wykorzystywania energii odnawialnych; z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie przez Komisję platformy poświęconej technologiom informacyjno-komunikacyjnym i sektorowi turystyki, która może być dużym ułatwieniem dla przedsiębiorstw turystycznych, zwłaszcza MŚP, w opracowywaniu nowych i innowacyjnych narzędzi bądź usług; uważa, że jednolity rynek usług online podniesie stopień konkurencyjności sektora turystyki w Europie oraz że technologie informacyjno-komunikacyjne powinny przyczyniać się do zrównoważonego zarządzania, przy czym należy zwrócić uwagę na strategię klimatyczną UE i pamiętać o szczególnych potrzebach regionów wiejskich, górskich i przybrzeżnych; jest zdania, że pod auspicjami Komisji należy dążyć do lepszej koordynacji wszelkich form działalności turystycznej przy wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych, gdyż turyści coraz częściej dokonują rezerwacji usług turystycznych za pośrednictwem platform elektronicznych i pozaeuropejskich wyszukiwarek internetowych; uważa, że Komisja powinna zadbać w tej dziedzinie o uczciwą i zgodną z przepisami konkurencję;
2. uważa, że należy wymieniać się umiejętnościami, doświadczeniami i sprawdzonymi praktykami w sektorze turystyki, wobec czego zachęca do przyjęcia podejścia opartego na „inteligentnej specjalizacji”, w ramach którego regiony skupiają się na swoich

względnych zaletach, które pozwalają im dążyć do doskonałości; wzywa Komisję i państwa członkowskie do dalszego promowania i rozszerzenia programów wymiany Komisji, takich jak Leonardo, które są przystosowane do potrzeb i wymagań tego sektora; podkreśla znaczenie wysoko wykwalifikowanej siły roboczej i wzywa do szerszego korzystania ze szkoleń zawodowych w sektorze turystyki; zwraca się do Komisji o powołanie specjalnej jednostki zajmującej się rozwojem turystyki, aby zaproponować specjalistyczne programy uniwersyteckie i szkoleniowe na temat zrównoważonej turystyki w Europie; podkreśla znaczenie sprawnego przeprowadzania procedury wzajemnego uznawania dyplomów i kwalifikacji w sektorze turystycznym w całej Europie zgodnie z europejskimi i krajowymi przepisami i normami;

3. uważa, że lepsze wykorzystanie innowacyjnych towarów i usług w sektorze turystyki przyniesie korzyści w zakresie jego zrównoważonego rozwoju; wzywa do uwzględnienia w programie na rzecz konkurencyjności i innowacji innowacyjnych i ekologicznych form turystyki jako kwestii horyzontalnej; podkreśla potrzebę zaszczepiania europejskiemu sektorowi turystyki coraz głębszego poczucia odpowiedzialności i nadawania mu coraz bardziej zrównoważonego charakteru z myślą o dbaniu o środowisko naturalne oraz kultury i społeczności lokalne; w związku z tym wyraża zadowolenie z inicjatyw podjętych przez Komisję w dziedzinie zrównoważonego rozwoju, takich jak opracowanie wskaźników zrównoważonego zarządzania oraz karta zrównoważonej i odpowiedzialnej turystyki, a także zachęca do uwzględniania politycznych zaleceń międzynarodowej grupy roboczej ds. rozwoju zrównoważonej turystyki w ramach procesu marrakeszańskiego, synergii działań w ramach globalnego partnerstwa na rzecz zrównoważonej turystyki, jak również strategii trwałego rozwoju turystyki przybrzeżnej i morskiej, przy czym należy podkreślić, że im bardziej zrównoważony charakter tych działań, tym wyższa jakość i wyższy stopień satysfakcji konsumentów; wzywa do przyjęcia bardziej holistycznego podejścia w tej dziedzinie, a zwłaszcza zwraca uwagę na ewentualny negatywny wpływ spekulacyjnych zmian cen na rynku nieruchomości na środowisko naturalne w regionach turystycznych;
4. podkreśla, że aby zwiększyć zaufanie do otoczenia cyfrowego i umożliwić europejskiemu sektorowi turystycznemu wykorzystanie wszystkich możliwości, jakie oferuje otoczenie cyfrowe, należy poinformować wszystkich Europejczyków o podstawowych prawach i obowiązkach cyfrowych sporządzając europejską kartę praw obywateli i konsumentów w otoczeniu cyfrowym, ujednocijając i aktualizując, jeżeli zajdzie taka potrzeba, wspólnotowy dorobek prawny; uważa, że w takiej karcie należy ujednoczyć wspólnotowy dorobek prawny i zapisać w niej w szczególności prawa użytkowników dotyczące ochrony życia prywatnego, praw użytkowników wymagających szczególnej ochrony oraz treści na nośniku cyfrowym;
5. uważa, że lepsza koordynacja działalności badawczo-rozwojowej w dziedzinie turystyki przyniesie korzyści w zakresie zrównoważonego rozwoju sektora turystycznego; w związku z tym zwraca się do Komisji o utworzenie wirtualnego obserwatorium turystyki, pozostającego w kontakcie nie tylko z instytucjami badawczymi, lecz również z przedsiębiorstwami i władzami publicznymi, aby wspierać badania rynku, stosując systemy konkurencyjnej inteligencji, dostarczać przedsiębiorstwom i organom administracji publicznej prospekcyjnych informacji o zmianach podaży i popytu oraz ułatwiać przedsiębiorstwom i sektorowi publicznemu zajmowanie lepszych strategicznych

pozycji;

6. zauważa, że turystyka jest silnie uzależniona od klimatu, który wpływa na okres trwania i jakość sezonów turystycznych, a jednocześnie przyczynia się ona do zmian klimatu ze względu na emisje gazów cieplarnianych wydzielanych głównie przez transport i miejsca zakwaterowania turystów; zauważa, że sektor może odgrywać ważną rolę w realizacji unijnych celów dzięki polityce energetycznej skupiającej się na budynkach; zwraca się do państw członkowskich i Komisji Europejskiej, aby zachęcała sektor turystyki do przyjmowania strategii w zakresie wydajności energetycznej i wykorzystywania energii odnawialnych;
7. podkreśla, że działalność związana z turystyką, prowadzona w zrównoważony sposób, może być źródłem trwałych dochodów dla lokalnych gospodarek, w szczególności w regionach mniej rozwiniętych, oraz sposobem wspierania stałego zatrudnienia dającego określone prawa, wspierania innego rodzaju ubocznej i pomocniczej działalności gospodarczej, chroniąc przy tym dziedzictwo krajobrazowe i kulturalno-historyczne oraz środowisko;
8. uważa, że sektor turystyki powinien przyczyniać się do rozwoju regionalnego przemysłu, który jest z nią związany, poprzez zarządzanie rozwojem gospodarczym i zatrudnieniem na szczeblu regionalnym, i podkreśla, że należy przyjąć przekrojowe podejście w zakresie polityki i funduszy wspólnotowych w odniesieniu do sektora, a także utworzyć specjalny program uzupełniający działanie państw członkowskich, aby wspierać sektor i synergię między poszczególnymi zainteresowanymi podmiotami społecznymi i gospodarczymi;
9. podkreśla potrzebę zróżnicowania oferty usług turystycznych w Europie oraz podkreśla przystosowanie sezonowe będące wyznacznikiem konkurencyjności europejskiego sektora turystyki; domaga się ściślejszej współpracy między państwami członkowskimi w zakresie promocji UE jako celu turystycznego, ale podkreśla również rolę władz lokalnych; domaga się europejskiej strategii komunikacyjnej oraz kampanii w UE i na świecie – opartej na bogatym dziedzictwie naturalnym, kulturalnym, historycznym i etnicznym Europy – w celu utrzymania Europy na pierwszym miejscu wśród kierunków turystycznych na świecie; uważa, że należy ograniczyć biurokrację i obciążenia administracyjne związane z usługami w sektorze turystyki zarówno z punktu widzenia konsumentów, jak i przedsiębiorstw, choć przyznaje, że wysoka jakość ma swoją cenę;
10. dostrzega duże odległości, jakie dzielą w Unii Europejskiej w szczególności państwa członkowskie położone na krańcach północnych i południowych, i podkreśla znaczenie, jakie dla turystyki ma ruch lotniczy w granicach UE, a także ruch przychodzący z państw trzecich; w związku z tym domaga się, aby Komisja unikała nakładania na europejskie linie lotnicze zbyt dużych obciążeń prawnych, które powiększają ich trudności w kontekście światowej konkurencji;
11. zauważa, że ze względu na przewidywane na najbliższe lata zmiany klimatu należy oczekiwać dużych zmian w środowisku naturalnym, takich jak podniesienie poziomu mórz i temperatur oraz zaostrzone susze, oraz że zmiany klimatu w regionie śródziemnomorskim dotkną w pierwszej kolejności turystyki;
12. dostrzega konieczność poświęcenia więcej uwagi dywersyfikacji turystyki i coraz

ważniejszej turystyce wyspecjalizowanej, np. turystyce biznesowej i zakupowej, turystyce związanej z dziedzictwem, turystyce społecznej, ekoturystyce i turystyce sportowej, a także wzywa do szerszego wspierania promocji na rzecz turystyki europejskiej w tych dziedzinach w kontekście światowej konkurencji;

13. przypomina o nadzwyczajnych skutkach wybuchu wulkanu Eyjafjallajökull w kwietniu 2010 r. dla branży lotniczej i związanych z nią usług, która w ciągu kilku tygodni poniosła ogromne straty, oraz podkreśla znaczenie szybkiego podejmowania decyzji przez UE i służby zarządzania ruchem powietrznym w podobnych sytuacjach, aby zagwarantować sprawny i płynny ruch powietrzny;
14. jest zdania, że z uwagi na starzenie się społeczeństwa największe możliwości znacznego rozwoju w przyszłości ma turystyka zdrowotna i mająca na celu poprawę samopoczucia; uważa, że europejski certyfikowany system norm jakości i kontroli w tej dziedzinie, taki jak system „blue cross” dla urzędów medycznych lub wellness, np. w hotelach oferujących zabiegi zdrowotne, takie jak badania lekarskie, znacząco poprawiłby konkurencyjność europejskiej turystyki zdrowotnej; w związku z tym proponuje, aby rozwijać działalność wodoleczniczą i uczynić z niej europejską specjalność;
15. podkreśla, że opracowując politykę turystyczną w Europie, należy docenić rolę władz lokalnych i przedsiębiorstw, a w szczególności MŚP; uważa, że ramy legislacyjne i fiskalne powinny być bardziej przyjazne dla tych przedsiębiorstw i uwzględniać specyficzne potrzeby przedsiębiorstw i pracowników w sektorze turystycznym, takie jak elastyczne zasady organizacji czasu pracy zgodne z prawami pracowników;
16. podkreśla, że ze względu na położenie geograficzne najbardziej oddalone regiony oraz kraje i terytoria zamorskie są wizytówką Unii Europejskiej na świecie i doskonale pasują do pewnych propozycji Komisji Europejskiej, w szczególności odnośnie do rozwoju turystyki pozasezonowej dla obywateli UE; zauważa, że najbardziej oddalone regiony dają również krajom położonym w ich pobliżu, takim jak Stany Zjednoczone, Kanada i kraje grupy BRIC, a w szczególności Brazylia, możliwość zapoznania się ze specyfiką turystyki na terytorium europejskim, która łączy w sobie bezpieczeństwo podróżowania, infrastruktury sanitarne oraz wysoką jakość zaplecza hotelowo-gastronomicznego;
17. przypomina, że sektor ten wytwarza ponad 5% PKB Unii Europejskiej i w związku z tym uważa, że koniecznie należy nasilić analizy wpływu wspólnotowych przepisów prawnych na sektor turystyki;
18. uważa, że należy ujednoczyć normy klasyfikacji zaplecza hotelowego według wspólnych dla całej Europy standardów i kryteriów oceny;
19. zwraca się do Komisji o wprowadzenie europejskich ram legislacyjnych dotyczących bezpieczeństwa i dostępności usług turystycznych; dostrzega silny związek między rozwojem turystyki a infrastrukturą transportową; zauważa, że jedna trzecia skarg konsumentów w systemie SOLVIT dotyczy praw pasażerów, wobec czego wzywa Komisję do poprawy egzekwowania praw konsumentów i pasażerów; wyraża ubolewanie zwłaszcza wobec faktu, że wypadki drogowe są najczęstszą przyczyną śmierci podróżnych; domaga się wobec tego wprowadzenia zharmonizowanych przepisów drogowych i norm bezpieczeństwa, np. zharmonizowanych przepisów drogowych

dotyczących organizacji ruchu na rondzie;

20. sugeruje, aby rozważyć możliwość utworzenia eurośródziemnomorskiej organizacji na rzecz współpracy i rozwoju turystyki, aby uczynić z Morza Śródziemnego jedną przestrzeń statystyczną, przeprowadzać analizy, które będą służyć przedsiębiorstwom i organom publicznym za wskaźniki przy podejmowaniu decyzji, promować określone kierunki turystyczne oraz tworzyć sieci ośrodków szkoleniowych dla zawodów w sektorze turystyki;
21. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o gospodarne wykorzystywanie europejskich funduszy przeznaczonych na turystykę, aby tworzyć nowe miejsca pracy i podnosić konkurencyjność MŚP w sektorze turystyki.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 32 - : 1 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Jean-Pierre Audy, Ivo Belet, Bendt Bendtsen, Jan Březina, Maria Da Graça Carvalho, Giles Chichester, Pilar del Castillo Vera, Fiona Hall, Jacky Hénin, Edit Herczog, Romana Jordan Cizelj, Arturs Krišjānis Kariņš, Lena Kolarska-Bobińska, Philippe Lamberts, Marisa Matias, Judith A. Merkies, Angelika Niebler, Jaroslav Paška, Herbert Reul, Paul Rübig, Amalia Sartori, Konrad Szymański, Patrizia Toia, Ioannis A. Tsoukalas, Marita Ulvskog, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Alejo Vidal-Quadras
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Antonio Cancian, Francesco De Angelis, Françoise Grossetête, Jolanta Emilia Hibner, Gunnar Hökmark, Mario Pirillo, Catherine Trautmann

10.3.2011

OPINIA KOMISJI ROZWOJU REGIONALNEGO

dla Komisji Transportu i Turystyki

Europa – najpopularniejszy kierunek turystyczny na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego
(2010/2206(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Salvatore Caronna

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju Regionalnego zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. przypomina, że art. 195 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej nadaje Unii Europejskiej nowe kompetencje w dziedzinie turystyki, w szczególności przez uzupełnienie działań podejmowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do zasady pomocniczości, aby zwiększyć konkurencyjność tego sektora oraz jego zdolność do dynamicznego i zrównoważonego wzrostu; podkreśla znaczenie rozwoju sektora turystycznego w celu umocnienia wymiaru regionalnego w ramach UE i utrwalenia poczucia obywatelstwa europejskiego;
2. przypomina, że w rozporządzeniu (WE) nr 1080/2006 dotyczącym Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego wymienia się wśród działań priorytetowych zachowanie i eksponowanie wartości dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, które oferuje potencjał dla rozwoju zrównoważonej turystyki wysokiej jakości i stwarzającej wartość dodaną, podkreślając znaczenie zintegrowanego i spójnego podejścia i promując w ten sposób wzrost gospodarczy i tworzenie nowych miejsc pracy oraz wspierając promocję Europy jako ulubionego kierunku turystycznego zarówno dla osób z UE, jak i spoza niej przez podkreślenie jej niezwykłego bogactwa kulturowego, którego przykładem są obiekty z listy światowego dziedzictwa UNESCO, oraz wyjątkowego piękna przyrody obszarów należących do sieci Natura 2000, rozmieszczonych w całej UE; w tym kontekście wzywa do wyraźnego zaangażowania się w rozwój promocji turystyki za pośrednictwem polityki spójności w następnym okresie programowania;

3. podkreśla, że turystyka ma konkretny wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną wszystkich państw członkowskich; podkreśla poza tym, że dla niektórych regionów Unii Europejskiej zapóźnionych gospodarczo – jak wyspy, regiony górskie, oddalone miasta graniczne, obszary słabo zaludnione, obszary wiejskie i regiony najbardziej oddalone – turystyka jest lub może być głównym źródłem dochodów, mającym bezpośredni wpływ na wzrost w innych sektorach, oraz podkreśla w związku z tym znaczenie nieoddzielania turystyki od polityki spójności; podkreśla, że w tym kontekście turystyka może oferować możliwość odnowy gospodarczej zwłaszcza w regionach dotkniętych spadkiem demograficznym lub wyludnianiem oraz że koniecznie należy uwzględnić dostęp do takich regionów, przede wszystkim przez objęcie ich celami transeuropejskiej sieci transportowej;
4. podkreśla potrzebę ustanowienia aktywnej polityki konkurencji, odpowiedzialnej za monitorowanie wszelkich tendencji do koncentracji sektora lub nadużywania dominującej pozycji;
5. przypomina, że dziedzictwo kulturowe oraz różnorodność regionalna i językowa Europy stanowią znaczną przewagę komparatywną na światowym rynku usług turystycznych; wzywa do odpowiedniego uwzględnienia tych czynników podczas analiz ekonomicznych w sektorze turystyki, zwłaszcza w kontekście przyznawania środków na utrzymywanie i modernizowania miejsc o znaczeniu kulturowym;
6. podkreśla, że zrównoważony rozwój społeczny, gospodarczy i środowiskowy stanowi zasadniczy warunek rozwoju i zachowania każdego rodzaju działalności turystycznej; wzywa Komisję do rozwijania – w stosownych przypadkach i po przeprowadzeniu konsultacji społecznych i procedury oceny wpływu oraz z uwzględnieniem najlepszych praktyk państw członkowskich – „europejskiego znaku jakości” w celu umożliwienia rozpoznawania doskonałych produktów oraz usług, a tym samym poprawy wizerunku Europy w świecie, przy jednoczesnej harmonizacji tej inicjatywy ze „znakiem dziedzictwa europejskiego” i obszarów UNESCO;
7. wzywa Komisję do opowiedzenia się za wpisaniem na listę światowego dziedzictwa popularnych tradycji pielęgnowanych w państwach członkowskich, w tym tradycji kulinarnych, w celu zachowania ich na rzecz przyszłych pokoleń i określenia europejskiej strategii promowania popularnych tradycji na szczeblu europejskim i międzynarodowym;
8. ponownie podkreśla, że rozwijana w sposób zrównoważony i społecznie odpowiedzialna turystyka jest dla lokalnej gospodarki trwałym źródłem dochodów i sposobem na wspieranie stabilnego zatrudnienia, a jednocześnie przyczynia się do zachowania i eksponowania wartości dziedzictwa krajobrazowego, kulturowego, rzemieślniczego, historycznego i społecznego wszystkich terytoriów, z uwzględnieniem możliwości oferowanych przez sieć Natura 2000; popiera w związku z tym wykorzystywanie synergii pomiędzy promocją turystyki i wszystkimi specyficznymi aspektami regionalnymi, co może przyczynić się do ożywienia gospodarek lokalnych i regionalnych; z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą stworzenia strategii na rzecz zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej, a także wyraża nadzieję, że podjęte zostaną specjalne strategie na rzecz wysp, regionów górskich i innych obszarów wrażliwych;
9. uważa, że zrównoważony rozwój turystyki należy zorganizować w taki sposób, aby jej

zasoby przyrodnicze i kulturowe oraz zasoby dziedzictwa były w równym stopniu cenione w teraźniejszości oraz zachowywane na rzecz przyszłych pokoleń;

10. podkreśla kluczową rolę, jaką może odgrywać EFRR i EFRROW w rozwoju potencjału turystycznego obszarów wiejskich oraz zróżnicowania ich działalności gospodarczej;
11. podkreśla rolę sportu we wspieraniu turystyki i z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak „Sporty wodne na Atlantyku”; przypomina, że sport to hobby zarówno kulturowe, jak i nastawione na aktywność, które może przyciągać turystów do bardziej oddalonych regionów Europy;
12. z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący skupienia działań w obszarze turystyki wokół 4 osi; zauważa jednak, że opracowanie nowych ram politycznych dla turystyki europejskiej wymaga zintegrowanego podejścia, ściśle powiązanego ze specyfiką poszczególnych regionów, i skutecznej koordynacji polityki wspólnotowej, krajowej, regionalnej i lokalnej, która umożliwi jak najlepsze wykorzystanie synergii powstałej między poszczególnymi obszarami działalności mającymi bezpośredni lub pośredni wpływ na turystykę, przy poszanowaniu zasady pomocniczości; apeluje do państw członkowskich o angażowanie właściwych regionalnych i lokalnych władz już na pierwszym etapie negocjacji;
13. zachęca Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do sprzyjania rozwojowi zintegrowanych sieci turystycznych i wspomagania ich, a także do opracowywania projektów obejmujących wszystkie aspekty infrastrukturalne w celu uniknięcia nieskoordynowanego rozwoju oraz do zachęcania do tworzenia partnerstw mających na celu wymianę najlepszych praktyk; wzywa organy regionalne i lokalne do aktywnego uczestnictwa, zgodnie z zasadami pomocniczości i partnerstwa; podkreśla konieczność powstania konkretnych inicjatyw wspierających innowacje i rozwój nowych technologii informacyjnych i kanałów komunikacyjnych; wzywa do podjęcia inicjatyw mających na celu odpowiednie wykorzystywanie systemów inżynierii finansowej, promowanie handlu elektronicznego i usuwanie pozostałych przeszkód dla rozwoju rynku wewnętrznego; wzywa do upraszczania zasad w celu ułatwiania dostępu do stosownych instrumentów finansowych, zwłaszcza do mikrokredytów, dla podmiotów z sektora turystyki, ze szczególnym uwzględnieniem małych i średnich przedsiębiorstw, osób pracujących na własny rachunek oraz branż związanych z kulturą i twórczością;
14. uważa, że koniecznie należy wdrożyć europejską politykę na rzecz ochrony praw turystów i ich bezpieczeństwa;
15. podkreśla potrzebę ochrony i zwiększenia różnorodności usług turystycznych oferowanych w Europie w oparciu o kryteria gospodarcze, społeczne, środowiskowe i w zakresie spójności terytorialnej;
16. podkreśla szczególną wrażliwość regionów przybrzeżnych, wysp, regionów najbardziej oddalonych i regionów górskich, których gospodarka często jest zależna od turystyki, na środowiskowe skutki turystyki oraz na globalne wyzwanie zmiany klimatu, co również powinno zostać uwzględnione w nowych ramach dotyczących turystyki; podkreśla w związku z tym potrzebę inwestowania w te regiony w celu zapewnienia ich stabilności;

17. uważa za konieczne zrównoważenie skutków turystyki sezonowej przez zróżnicowanie i specjalizację oferty turystycznej oraz wspieranie wszystkich form całorocznej zrównoważonej turystyki, tras turystycznych, turystyki odpowiedzialnej ekologicznie i społecznie, zwłaszcza tej nakierowanej na uczniów, młodzież, osoby o ograniczonych możliwościach ruchowych, a także osoby starsze, gdyż kategorie te stanowią rynek o dużym potencjale wzrostu; z zadowoleniem przyjmuje pozytywne rezultaty osiągnięte w ramach działania przygotowawczego CALYPSO i wzywa Komisję do kontynuowania prac nad jego przyszłym rozwojem oraz do wsparcia wdrożenia mechanizmu promującego pozasezonową wymianę turystyczną pomiędzy państwami członkowskimi, skierowaną do starszych obywateli, ludzi młodych, osób niepełnosprawnych i innych grup znajdujących się w niekorzystnym położeniu;
18. wzywa Komisję do opracowania strategicznego planu przyciągnięcia turystów z państw rozwijających się, a zwłaszcza z państw BRIC (Brazylia, Rosja, Indie, Chiny), poprzez zawieranie umów o współpracy, podejmowanie inicjatyw promujących działalność turystyczną oraz wprowadzenie bardziej elastycznych wymogów dotyczących wiz turystycznych; jest zdania, że inicjatywy mające na celu promocję turystyki w UE powinny przedstawiać Europę jako światowy kierunek turystyczny, uzupełniać inicjatywy podejmowane przez państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne oraz unikać faworyzowania jakichkolwiek europejskich kierunków turystycznych;
19. z zadowoleniem przyjmuje rozważania Komisji dotyczące społeczno-gospodarczego i środowiskowego wpływu sektora turystycznego i zachęca do osiągnięcia wyższego poziomu konkurencyjności w połączeniu z odpowiedzialnym zarządzaniem zasobami (energią, wodą, surowcami itd.);
20. podkreśla znaczenie zapewnienia regionalnej mobilności i łączalności, w szczególności w regionach, do których jest się najtrudniej dostać, w celu zapewnienia rzeczywistego sukcesu polityk turystycznych we wszystkich regionach UE;
21. wzywa, żeby kłaść większy nacisk na jakość miejsc pracy w sektorze turystyki przez skupienie się na specjalistycznych szkoleniach o wysokiej zawartości technologicznej i szkoleniach językowych, na wspieraniu MŚP i przedsiębiorczości, zwłaszcza wśród kobiet i ludzi młodych, na mobilności pracowników i godnym wynagrodzeniu oraz na zwalczaniu nielegalnej pracy i zapobieganiu wykorzystywaniu; zachęca państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do wykorzystywania instrumentów szkoleniowych oferowanych przez Europejski Fundusz Społeczny, a także innych instrumentów wspólnotowych i krajowych; podkreśla znaczenie podjęcia działań mających na celu zapobieżenie nierównowadze na regionalnym rynku pracy, wynikającej z sezonowej działalności turystycznej;
22. podkreśla, że sektor turystyki powinien w większym stopniu wykorzystywać całkowity potencjał inwestycji transgranicznych w konkurencyjne klastry, zarówno w obrębie Unii Europejskiej, jak i poza jej granicami;
23. zachęca państwa członkowskie do uproszczenia przepisów i zmniejszenia obciążenia administracyjnego w celu optymalnego wykorzystania europejskich instrumentów finansowych dostępnych w bieżącym okresie programowania finansowego oraz do rozwijania konkurencyjności sektora oraz kierunków turystycznych; apeluje, aby podczas

przeglądu polityki spójności i w świetle nowych kompetencji dotyczących sektora turystyki określonych w Traktacie w większej mierze uwypuklić rolę turystyki jako czynnika przywracania równowagi społecznej, gospodarczej i terytorialnej; ma nadzieję, że wszelkie formy pomocy UE dla turystyki będą uzależnione od oferowania doskonałych usług wysokiej jakości i od ich zrównoważonego charakteru; wzywa do tego, aby do priorytetów w ramach kolejnych perspektyw finansowych i zasad przyznawania funduszy strukturalnych włączyć modernizację podupadających regionów turystycznych w celu zapewnienia ich konkurencyjności i stabilności;

24. jest zdania, że większa koordynacja między wszystkimi zainteresowanymi stronami, w tym organami europejskimi, krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, a także większa komplementarność działań i środków finansowych przekazywanych z funduszy strukturalnych i Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich będą zachęcać do bardziej zintegrowanego i zrównoważonego rozwoju sektora turystyki i pomogą w wykorzystaniu jego potencjału w całości;
25. podkreśla znaczenie odpowiedniej infrastruktury dla sektora turystycznego i w związku z tym wzywa do rozwoju transeuropejskich sieci transportowych, a zwłaszcza autostrad morskich;
26. zachęca regiony o nierozwiniętym potencjale turystycznym do uwzględnienia przykładów dobrych praktyk odnoszących się do turystyki zarówno w Unii, jak i poza Unią, które w ciągu ostatnich dziesięciu lat doprowadziły do rozwoju znaczącej działalności turystycznej;
27. zaleca stworzenie internetowej platformy turystycznej UE w celu możliwie jak najefektywniejszego promowania lokalnego i regionalnego potencjału turystycznego.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 32 - : 1 0 : 1
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Charalampos Angourakis, Jean-Paul Basset, Alain Cadec, Salvatore Caronna, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Seán Kelly, Evgeni Kirilov, Constanze Angela Krehl, Ramona Nicole Mănescu, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michail Tremopoulos, Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Karima Delli, Karin Kadenbach, Andrey Kovatchev, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Patrice Tirolien, Derek Vaughan
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Stanimir Ilchev

1.3.2011

OPINIA KOMISJI ROLNICTWA I ROZWOJU WSI

dla Komisji Transportu i Turystyki

w sprawie Europy – najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowe ramy polityczne dla europejskiego sektora turystycznego (2010/2206(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Rareș-Lucian Niculescu

WSKAZÓWKI

Komisja Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. wyraża zadowolenie, że Komisja przyznała, iż Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) przyczynił się do rozwoju turystyki wiejskiej w Europie i podkreśla konieczność dalszego podejmowania działań w ramach tego funduszu oraz w ramach WPR po 2013 r., zapewniając jednocześnie wystarczający poziom finansowania odpowiadający nakreślonym ambicjom; po raz kolejny domaga się uproszczenia i odbiurokratyzowania WPR, której EFRROW stanowi integralną część;
2. zwraca uwagę na fakt, że przyszłe działania w zakresie wspierania turystyki wiejskiej i agroturystyki muszą być w pełni spójne z przyszłymi celami, strategiami i instrumentami WPR w dziedzinie rozwoju obszarów wiejskich, a szczególnie z tymi, których celem jest dostarczenie dóbr publicznych, takich jak utrzymanie gruntów, zachowanie krajobrazu, różnorodności biologicznej, leśnictwo oraz zachowanie i podniesienie wartości dziedzictwa obszarów wiejskich;
3. zwraca uwagę na skutki zmian klimatu dla terytoriów w Europie oraz na ich konsekwencje dla gospodarki turystycznej; proponuje w związku z tym opracowanie karty jakości mającej na celu propagowanie zrównoważonej turystyki na obszarach zagrożonych, żeby zachęcić do stosowania dobrych praktyk w dziedzinie infrastruktury i usług turystycznych;

4. potwierdza, że finansowanie rozwoju turystyki wiejskiej oraz agroturystyki w UE jest w pełni uzasadnione, gdyż sektory te obejmują 500 000 obiektów noclegowych i blisko 6 500 000 miejsc noclegowych, z których 15-20 % znajduje się w obiektach agroturystycznych; sektory te w ostatnich 10-15 latach wykazywały średni wzrost popytu i podaży w wysokości 10-15 %, podczas gdy średni wzrost w turystyce wynosił ogółem 4-5 %;
5. uważa, że przyszłe programy rozwoju obszarów wiejskich i rozwoju regionalnego powinny skutecznie wspierać sektor turystyki; szczególną uwagę należy poświęcić wspieraniu transferu wiedzy oraz transgranicznej wymianie najlepszych rozwiązań, opierając się na pracy istniejących sieci europejskich, takich jak NECSTouR;
6. podkreśla, że turystyka wiejska i agroturystyka przyczyniają się w dużej mierze do poprawy jakości życia na obszarach wiejskich oraz do dywersyfikacji gospodarki wiejskiej i równowagi terytorialnej, otwierając nowe możliwości, szczególnie dla młodych osób i kobiet, jako że działalność ta uzupełnia tradycyjną działalność w pierwszym sektorze gospodarki, a nawet w przypadku agroturystyki umacnia ją, co pozwala powstrzymać zjawisko wyludniania się obszarów wiejskich i przyczynia się do zachowania tożsamości kulturowej i tradycji oraz tworzenia miejsc pracy; dodaje, że przyczynia się ona do zachowania i poznania tożsamości kulturowej i tradycji, a także tradycyjnych wyrobów spożywczych; ponadto domaga się, by kłaść większy nacisk na jakość miejsc pracy w tym sektorze;
7. podkreśla, że działalność turystyczna musi być zawsze prowadzona w poszanowaniu krajobrazu i środowiska naturalnego; jak stwierdzono w Europejskiej konwencji krajobrazowej, celem powinno być zapewnianie równowagi i harmonii między potrzebami społeczeństwa, działalnością gospodarczą a środowiskiem;
8. zwraca uwagę, że turystyka wiejska i agroturystyka są czystymi branżami gospodarki, które nie podlegają delokalizacji, gdyż ich specyfika w odróżnieniu od innych modeli turystyki europejskiej, takich jak turystyka nadmorska, sprawia, że nie są one zależne w takim stopniu od sezonów, w związku z czym ukierunkowanie na ich rozwój oznacza również ukierunkowanie na tworzenie nowych źródeł trwałego zatrudnienia wysokiej jakości;
9. podkreśla, że turystyka wiejska i agroturystyka odgrywają ważną rolę, będąc remedium na sezonowy charakter turystyki, zwłaszcza w regionach najbardziej oddalonych; uważa w związku z tym, że zasadnicze znaczenie ma uwzględnienie dostępu do tych regionów przez rozważenie możliwości rozszerzenia europejskich sieci transportowych;
10. podkreśla również, że turystyka wiejska i agroturystyka wymagają specjalnej uwagi, gdyż oprócz problemów typowych dla innych gałęzi turystyki występują w nich dodatkowe specyficzne problemy, takie jak konieczność poprawy infrastruktury na obszarach wiejskich, usprawnienie sieci publicznych usług transportowych, które łączą te obszary z ośrodkami miejskimi, ograniczony dostęp do kredytów na rozwój działalności agroturystycznej czy niewystarczająco rozwinięta i nieodpowiadająca tendencjom rynkowym oferta;
11. podkreśla konieczność wspierania kształcenia i innowacji jako filarów kluczowych dla

zapewnienia lepszej konkurencyjności turystyki wiejskiej i agroturystyki; przypomina, że większość przedsiębiorstw prowadzących tego typu działalność to mikroprzedsiębiorstwa, które odgrywają bardzo ważną rolę w tworzeniu miejsc pracy dla kobiet i młodych ludzi, a zatem instrumenty stworzone dla podniesienia kwalifikacji tych osób mogą zostać zastosowane do innej działalności gospodarczej prowadzonej na obszarach wiejskich;

12. podkreśla, że turystyka wiejska i agroturystyka odgrywają ważną rolę w bezpośrednim promowaniu oferty lokalnych produktów spożywczych, a także innych produktów wysokiej jakości (pochodzących z ekologicznego rolnictwa, mających chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne), tworząc w ten sposób system zapewniający wytwarzanie, przetwarzanie i wprowadzanie produktów do obrotu na miejscu;
13. uważa, że należy zwiększyć zdolności handlowe rolników oraz ich możliwości w zakresie wprowadzenia towarów do obrotu, umożliwiając sektorowi żywienia zbiorowego łatwiejszy zakup produktów lokalnych, których potrzebuje;
14. podkreśla znaczenie szerzenia wśród obywateli Unii Europejskiej i krajów trzecich wiedzy na temat możliwości, jakie niesie ze sobą turystyka wiejska, zwiększając jej widoczność za pośrednictwem portalu europejskiego visiteurope.com.; proponuje również, by poprawić powiązania między ofertą turystyczną a siecią Natura 2000, tak by lepiej wyeksponować wysiłki na rzecz ochrony i konserwacji tych obszarów oraz promować w jeszcze większym stopniu ich rozwój;
15. wzywa Komisję, aby zachęcała do przeprowadzania szkoleń mających na celu wykorzystanie kwalifikacji zawodowych rolników w sektorze turystyki, w celu wspierania dywersyfikacji gospodarczej na obszarach wiejskich;
16. przypomina, że w Unii Europejskiej co szósta osoba jest dotknięta niepełnosprawnością, w związku z czym uważa, że konieczne jest promowanie turystyki wiejskiej i agroturystyki dostosowanej do osób niepełnosprawnych i o ograniczonej sprawności ruchowej, i dla nich dostępnej;
17. przyznaje, że zaproponowana przez Komisję platforma „TIK i turystyka” ma duże znaczenie, lecz dodaje, że należy podjąć wszelkie starania, aby wyposażyć obszary wiejskie w infrastrukturę informatyczną najnowszej generacji (np. zapewnienie usług w zakresie podłączenia do internetu szerokopasmowego) celem stworzenia i umieszczenia w sieci wszystkich informacji niezbędnych do wymiany dobrych praktyk, oraz zapewnić szkolenia w zakresie korzystania z niej, jak również dalszy rozwój, między innymi w ramach programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji, wielojęzycznych zasobów IT, które mogłyby sprzyjać turystyce międzynarodowej;
18. wyraża żal, że brak jest oficjalnych statystyk dotyczących turystyki wiejskiej i agroturystyki, a jedyne dostępne dane są danymi szacunkowymi; wyraża zadowolenie z działań przewidzianych w zakresie konsolidacji baz danych zawierających informacje na temat sytuacji socjoekonomicznej w turystyce, zważywszy, że należy w miarę możliwości unikać nakładania dodatkowych ciężarów finansowych i administracyjnych;
19. zachęca Komisję do rozwijania turystyki wiejskiej i agroturystyki przez cały rok;

sugeruje, by przedłużyć po roku 2011 realizację inicjatywy CALYPSO, oraz by poświęcić większą uwagę turystyce wiejskiej i agroturystyce w ramach realizowanych programów, tworząc przydatne synergie z innymi formami turystyki obecnymi na obszarach znajdujących się w pobliżu obszarów wiejskich (np. turystyka sportowa, związana z występowaniem kąpielisk, kulturowa, religijna, itp.); nawołuje Komisję do zwrócenia szczególnej uwagi na turystykę wiejską i agroturystykę w ramach wszystkich strategii makroregionalnych Unii Europejskiej, takich jak strategia na rzecz regionu naddunajskiego, który obejmuje najuboższe regiony Unii Europejskiej;

20. proponuje, by Komisja ustanowiła kryteria ujednolicenia podczas opracowywania znaków jakości stosowanych w turystyce wiejskiej i agroturystyce, jak ma to miejsce w tradycyjnym hotelarstwie, gdzie istnieje dokładny zbiór kryteriów przyznawania poszczególnych znaków jakości, tak aby uniknąć ich dewaluacji;
21. mając na uwadze powodzenie inicjatyw „europejskie stolice kultury” oraz „znak dziedzictwa europejskiego”, proponuje opracowanie podobnej inicjatywy, której celem byłoby stworzenie europejskiego znaku dla obszarów wiejskich posiadających walor turystyczny; podkreśla, że znak europejski musi opierać się na obiektywnych kryteriach oceny, że istniejące krajowe znaki jakości muszą zostać utrzymane oraz że ważne jest zapewnienie niezbędnej przejrzystości dla konsumenta; domaga się, by znak ten był wykorzystywany na zasadzie dobrowolności;

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	28.2.2011
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	John Stuart Agnew, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Herbert Dorfmann, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, George Lyon, Krisztina Morvai, Mariya Nedelcheva, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Ulrike Rodust, Alfreds Rubiks, Giancarlo Scottà, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Csaba Sándor Tabajdi, Marc Tarabella
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Giovanni La Via

3.2.2011

OPINIA KOMISJI KULTURY I EDUKACJI

dla Komisji Transportu i Turystyki

w sprawie Europy – najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie – nowych ram politycznych dla europejskiego sektora turystycznego (2010/2206 (INI))

Sprawozdawczyni: Hella Ranner

WSKAZÓWKI

Komisja Kultury i Edukacji zwraca się do Komisji Transportu i Turystyki, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę na rosnącą popularność podróży związanych z kulturą, edukacją, młodzieżą i sportem i w związku z tym wzywa państwa członkowskie oraz władze lokalne i regionalne do wspierania tych form turystyki przez wykazanie większej elastyczności oraz dostosowanie się do nowej kategorii konsumenta, która pojawiła się w wyniku zmian demograficznych, oraz brania pod uwagę nowych form turystyki dostosowanych do zapotrzebowania zgłaszanego przez konsumentów;
2. przypomina, że turystyka kulturalna stanowi najobszerniejszą część turystyki w Europie oraz że w ostatnich latach uległa ona znacznej zmianie i nie jest ukierunkowana jedynie na duże miasta historyczne lub miejscowości wypoczynkowe bądź główne wydarzenia lub wystawy, lecz również na mniejsze ośrodki lub szlaki historyczne, kulturowe i przyrodnicze oraz szukanie ciekawych doświadczeń w zakresie wiedzy, dialogu międzykulturowego, pasji przyrodniczych i kulturowych;
3. uważa, że należy zwrócić szczególną uwagę na poprawę dostępu dla osób niepełnosprawnych, dostosowując miejsca pobytu i szkoląc personel;
4. podkreśla znaczenie inicjatyw w zakresie turystyki solidarnej i zrównoważonej, aby uczynić rozrywkę i wypoczynek narzędziami sprawiedliwego handlu, solidarności i ekorozwoju;

5. zachęca zatem Komisję, zgodnie z nowymi kompetencjami wynikającymi z traktatu lizbońskiego, do zwrócenia uwagi na wymiar kulturowy turystyki europejskiej, mając na względzie równowagę gospodarczą, społeczną, terytorialną, krajobrazową i środowiskową;
6. przypomina o ważnej roli władz publicznych, a zwłaszcza samorządów terytorialnych, i stowarzyszeń w zapewnieniu dostępu do wypoczynku i rozrywki (ośrodki wypoczynkowe i rekreacyjne, organizacje działalności sportowej i kulturalnej itp.) jak największej liczbie osób, w tym grupom osób znajdujących się w niekorzystnej sytuacji i młodzieży, kierując się stałą troską o mieszanie się grup społecznych;
7. podkreśla znacznie, jakie ma podnoszenie jakości edukacji poprzez programy uczenia się przez całe życie, które kładą nacisk na działania nastawione na mobilność (np. działania w zakresie mobilności w programie Leonardo da Vinci i przygotowujące programy pilotażowe, takie jak program Erasmus dla przedsiębiorców i program Grundtvig); uważa ponadto, że należy kłaść większy nacisk na szkolenia, podnosić wiedzę, umiejętności, zdolności i perspektywy zawodowe personelu przedsiębiorstw turystycznych dzięki programom uczenia się przez całe życie;
8. zwraca uwagę na potrzebę wspierania europejskiej i międzynarodowej mobilności uczniów w placówkach szkolenia zawodowego i/lub szkolnictwa wyższego w dziedzinie sektora turystyki, aby mogli oni uczyć się na najlepszych wzorcach i wymieniać te wzorce, a także zdobywać praktyczną wiedzę, doskonalić przy tym umiejętności językowe;
9. wyraża zaniepokojenie zwiększającym się ujednoceniem kultury, w tym w zakresie językowym; dlatego też podkreśla znaczenie różnorodności pod względem kultury, języka i dziedzictwa;
10. wskazuje na zalety dwutorowego systemu edukacji w sektorze turystyki i znaczenie łączenia praktyki w przedsiębiorstwie z nauką w placówce szkolenia zawodowego lub szkolnictwa wyższego, co pozwala na jednoczesne zdobywanie wiedzy teoretycznej i doskonalenie umiejętności praktycznych;
11. przypomina, że europejskie dziedzictwo kulturowe i różnorodność językowa stanowi ważną przewagę komparatywną na światowym rynku turystycznym i wzywa do należytego uwzględnienia tych czynników w gospodarczych analizach sektora turystyki, zwłaszcza w kontekście przydzielania zasobów na utrzymanie i podnoszenie standardu ośrodków turystycznych o znaczeniu kulturalnym;
12. uważa, że inicjatywy Unii Europejskiej, takie jak „Europejska Stolica Kultury”, „Znak Dziedzictwa Europejskiego” i „Szlak Żelaznej Kurtyny”, które powinny generować znaczną synergii z projektami programu Rady Europy „Europejskie Szlaki Kultury” (takimi jak „Droga do Santiago”, „Via Francigena” lub któryś z pozostałych uznanych szlaków) i Europejskiego Instytutu Szlaków Kulturowych, są niezbędne w celu promowania dziedzictwa europejskiego, współczesnej kreatywności i trwałości w turystyce kulturalnej, a także w celu zbliżania się do nowych kategorii konsumentów oraz wspierania odległych i mniej znanych regionów; w związku z tym domaga się wprowadzenia ściślejszego powiązania z tradycyjną, regionalną kulturą i środkami na

zachowanie tradycyjnego oblicza miasta i krajobrazu; z zadowoleniem przyjmuje programy, takie jak EDEN i NECSTouR, z uwagi na ich potencjał w zakresie ożywiania trwałego rozwoju gospodarczego;

13. podkreśla kulturową i turystyczną wartość inicjatywy „Europejskie Szlaki Kultury”, wspierającej wspólne europejskie dziedzictwo kulturowe, a także wzywa Komisję, by zacieśniła współpracę w tej dziedzinie z Radą Europy oraz by przewidziała niezbędne fundusze na ten cel;
14. zwraca się do Komisji Europejskiej o przeprowadzenie oceny wpływu programu UE „Europejskie Stolicy Kultury” na turystykę oraz o poinformowanie Parlamentu Europejskiego o ewentualnej konieczności dokonania przeglądu modeli zarządzania oraz zasad finansowania i udziału instytucji i stowarzyszeń kulturalnych celem efektywnego inwestowania w trwałe i zrównoważone procesy i partnerstwa;
15. przypomina o znaczeniu sportu dla rozwoju turystyki: zarówno turystyki widzów, jak i osób czynnie uprawiających sport oraz wzywa do wprowadzenia konkretnych strategii politycznych mających na celu promowanie i wspieranie turystyki związanej ze sportem;
16. podkreśla także rolę szlaków europejskich, takich jak „Szlaki Kultury” Rady Europy, skupiających się wokół konkretnych tematów lub tras historycznych, które oferują niekiedy mało znane treści kulturowe oraz wymagają dyskusji i kreatywnego i zindywidualizowanego podejścia; jest zdania, że szlaki można uznać za dobro kultury odgrywające skuteczną rolę w tworzeniu sieci podmiotów i stowarzyszeń w różnych państwach członkowskich mających wspólnie pracować nad działaniami promocyjnymi i zarządzaniem, których celem jest wspieranie kultury europejskiej, wzajemnego poznania i pokojowego współistnienia, turystyki, mobilności podmiotów, turystów pieszych i artystów, znajomości tradycji i wartości lokalnych, dialogu międzykulturowego i międzyreligijnego;
17. jednocześnie wzywa do dalszego prowadzenia istniejących programów UE i skutecznego zarządzania nimi i ich wzajemnego powiązania, aby dzięki zapewnieniu wystarczających środków mogły rozwinąć swój pełny potencjał, a także do wspierania zintegrowanego podejścia do ruchu turystycznego;
18. przypomina, że turystyka kulturalna może w znaczący sposób przyczynić się do przezwyciężenia obecnego kryzysu gospodarki i zatrudnienia, ponieważ wykorzystuje ona umiejętności i potencjał terytorialny oraz pobudza rozwój obszarów wiejskich i małych ośrodków dzięki ofercie zakwaterowania w ciągu całego roku i na różnych poziomach, a także dzięki podnoszeniu wartości dziedzictwa kulturowego i krajobrazowego, mobilności, wznawianiu lokalnych tradycji gastronomicznych i winiarskich oraz tworzeniu wysokiej jakości tras wycieczkowych;
19. podkreśla rolę sportu we wspieraniu turystyki i z zadowoleniem przyjmuje takie inicjatywy, jak „Sporty wodne na Atlantyku”; przypomina, że sport to hobby zarówno kulturowe, jak i nastawione na aktywność, które może przyciągać turystów do bardziej oddalonych regionów Europy;
20. uważa, że organizacja wydarzeń artystycznych, kulturalnych i sportowych sprzyja

mobilności i przyciąga turystów;

21. zachęca do uznania dialogu międzykulturowego za czynnik rozwoju społeczno-kulturalnego na obszarach miejskich i pozamiejskich, a także kładzie nacisk na potencjał twórczy różnorodności kulturowej i poświęcone jej programy (np. program „Międzykulturowe miasta” zainicjowany wspólnie przez Komisję Europejską i Radę Europy) będące siłą napędową rozwoju w dziedzinie przedsiębiorczości i innowacyjności oraz w sektorze turystyki;
22. wskazuje, że portal www.visiteurope.com jest platformą, która wymaga dalszego doskonalenia, w celu poprawy dostrzegalności Europy i jej dziedzictwa poprzez zapewnienie informacji ukierunkowanych na potrzeby turystów w jak największej liczbie oficjalnych języków UE oraz głównych języków świata; podkreśla, że platforma ta powinna być jednym z centralnych forów łączących inne programy i środki;
23. podkreśla strukturalny problem sezonowości w europejskim sektorze turystycznym; kładzie nacisk na rolę turystyki kulturowej i edukacyjnej w wydłużaniu sezonu turystycznego i zmniejszaniu negatywnych społeczno-gospodarczych skutków sezonowości; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje działania przygotowawcze Komisji do programu Calypso mającego wspierać turystykę społeczną i ograniczać sezonowość.
24. zwraca się do Komisji Europejskiej o wezwanie państw członkowskich do dopilnowania, by tradycyjne i innowacyjne umiejętności w sektorze turystyki, zakwaterowania i rozwoju terytorialnego zostały uznane w rozumieniu europejskich ram kwalifikacji;
25. podkreśla potrzebę odpowiedniego zdefiniowania różnych grup osób, którym można zaoferować usługi i zajęcia skierowane specjalnie do nich: turystykę dla osób starszych, młodzieży, rodzin itd.;
26. z zadowoleniem przyjmuje zaproponowany środek wymiany informacji w celu lepszego skoordynowania wakacji szkolnych;
27. wzywa, aby w związku z wykorzystaniem funduszy strukturalnych UE w okresie 2010-2017 wprowadzono wyraźne odniesienie do wspierania szlaków kulturowych i turystycznych oraz połączenia ich w różnych państwach członkowskich jako sposób na ożywienie wysokiej jakości rozwoju terytorialnego;
28. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wspierania turystyki związanej ze sportem poprzez zwiększenie inwestycji w europejskie szlaki i ścieżki górskie oraz ścieżki rowerowe przebiegające przez kilka regionów europejskich lub w inne formy wspierania mobilności, aktywności fizycznej i zdrowego trybu życia;
29. uważa, że organizacja i odpowiednia promocja wydarzeń kulturalnych, m.in. festiwali muzycznych i wystaw, wspiera turystykę kulturalną, która ma zasadnicze znaczenie, jeżeli Europa ma nadal być najpopularniejszym kierunkiem turystycznym na świecie;
30. wzywa do poszukiwania i wspierania inicjatyw związanych m.in. z gastronomią, fotografią, teatrem i kinematografią, które należą do nowych czynników pobudzających

turystykę kulturalną;

31. uważa, że nowa służba zewnętrzna UE może w znacznej mierze przyczynić się do wspierania i utwierdzenia pozycji Europy jako najpopularniejszego kierunku turystycznego na świecie.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	25.1.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Magdi Cristiano Allam, Maria Badia i Cutchet, Zoltán Bagó, Malika Benarab-Attou, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Silvia Costa, Santiago Fisas Ayxela, Mary Honeyball, Cătălin Sorin Ivan, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Joanna Senyszyn, Timo Soini, Emil Stoyanov, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Corneliu Vadim Tudor, Gianni Vattimo, Marie-Christine Vergiat, Sabine Verheyen, Milan Zver
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Liam Aylward, Dominique Baudis, Ivo Belet, Luigi Berlinguer, Rita Borsellino, Nessa Childers, Knut Fleckenstein, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Oriol Junqueras Vies, Seán Kelly, Timothy Kirkhope, Ryszard Antoni Legutko, Ramona Nicole Mănescu, Hans-Peter Martin, Iosif Matula, Jean-Luc Mélenchon, Francisco José Millán Mon, Elisabeth Morin-Chartier, Paul Nuttall, Georgios Papanikolaou, Bernd Posselt, Hella Ranner, Mitro Repo, Robert Rochefort, Olga Sehnalová, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Alyn Smith, Monika Smolková, Rui Tavares, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Iva Zanicchi

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	21.6.2011
Wynik głosowania końcowego	+: 36 -: 5 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Izaskun Bilbao Barandica, Antonio Cancian, Michael Cramer, Luis de Grandes Pascual, Saïd El Khadraoui, Ismail Ertug, Carlo Fidanza, Knut Fleckenstein, Jacqueline Foster, Jim Higgins, Dieter-Lebrecht Koch, Georgios Koumoutsakos, Werner Kuhn, Jörg Leichtfried, Bogusław Liberadzki, Marian-Jean Marinescu, Gesine Meissner, Mike Nattrass, Hubert Pirker, David-Maria Sassoli, Vilja Savisaar-Toomast, Olga Sehnalová, Brian Simpson, Keith Taylor, Silvia-Adriana Țicău, Giommara Uggias, Thomas Ulmer, Peter van Dalen, Dominique Vlasto, Artur Zasada, Roberts Zīle
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Philip Bradbourn, Frieda Brepoels, Spyros Danellis, Rosa Estaràs Ferragut, Tanja Fajon, Markus Ferber, Dominique Riquet, Laurence J.A.J. Stassen, Ramon Tremosa i Balcells